with "Introducing or Innovation"

פה"מ: ~~חולה~~
זאת לגבי הוא שורר, החולה המסכן,
הסבר לי, איך ~~איך הדבר~~ הדבר הזה יתכן?

ה"ר: תפקידו של נשג - להפריש המרה.
עצבות עוכרת, וצאת הצרה.
במקום ~~לצאת~~ לצאת אל המעי,
~~אך~~ קודם היא נכנסת לרב צערי.

פה"מ: אם כך, באמת, זה נורא מצער.
~~הבל~~ והאשם גדל - המחבר?

הר': כן. ~~אותה~~ להביע ~~הוא כבד~~ מחלה ~~את~~ מעציב
ונתן למרה מוצא ונתיב.

פה"מ: ומחלה עליו אולי יסלול
מחדש את הדרך, יסיר המכשול?

הר': אולי. אם ~~שוב~~ גבי קומדיה מוצלחת -
כדאית לעורר את הדרך פעמ.

פה"מ: אני מבין, כי לשפוט
על קומדיה מוסמך מלבד הבריאות.

הר' (בלחש): הכן פרס בשביל המחבר
הקומדיה הבריאותית ביותר.

פה"מ: הפרס - בלא זה במקרה
שמו של זה המחלה.

הר': אולי תלכו לו. הראו ונראה!

במ״ש
הפרולוג

(רופא מופיע)
~~רופא~~

לאן, לאן?

פ. המחבר: הגיעה! את שלי ←
אמרתי, הבמה סוף-סוף נקיה.

הרופא: מה, הבמה? הרשיון איהו
ממשרד הבריאות? [illegible] והרשאה!

פ. המחבר: איזה מין רשיון? אין אנו [illegible]
~~בריאות~~ רפואי, אלא מוסד לספרות.

הרופא: תפקידנו לשמור על בריאות הקהל,
לבל בריאותו כל נזק תגרם.

פ״מ: ~~מה?~~ איך הבמה תוכל להזיק?

הר׳: מגלה ~~...~~ מחלה
~~...~~ אפשר להדביק
רעות או טובות, וגם זה גלוי,
אם טוב או אם רע להביא זאת עשוי.

פ״מ: עם כל נסיוני הרב לא ידעתי,
שעל בריאות הקהל השפעת.
ובכן מאשימים לכל הבעיות האלה:

הר׳ (נגש לבמה ומכנס חולה) ~~מה קשר~~ לבריאות הקהל?

במקום תיאוריה — אולם לידת —
הנה חולה רגיל, חולה בהרה.
כאן עיניך פה תוכל לראות
~~...~~ [illegible] אחת הבגות.

/.

קולו קולה ח ג' [illegible]

קולה ו ב' א ג' ח [illegible]

קולו ש י

קולה ש טו ב י' א ב'

קולו ל ח ל

קולה ל יב יג

קולו ש א ב ג ד ה

קולה ב ח טו

קולו ב יא יב

פרולוג: I

פ׳ מאחד: אם לבך דולק מזין
ואין תכסיס אותו מפניך,
5 ולא נחמה ולא הנאה
1 הרצון 2 ולא הגיון
34 ולא הדרון
יבטלו את הרעה
ולא ימתיקו את המכאוב,
שמע עצתי – גומציה כתוב!
תראה, אלא תטרח לשוא,
כי ספק לך ילד,
את מקומו את הכאב
ימלא ספוק גלב.
אם ארצך ואם אחים
[illegible]
סולים אוו עונחים
ואם אתה רואה רעות,
הנעשות בשלב או דרך
בין איש לאחיו, פעם בגלוי ופעם בסתר,
על צבע או בגי ודלות,
ואם אתה סובל סבלם —
[illegible]
אל תרתע ואל תירא,
מסר סטירה!
מה שלא לבך בגל,
יחלוף, יגליל.
כאב רב על הגוי נשוא
כאילו לא היה לא.

תגלית
אך גם [illegible] להמתין
מה שעליך כה הבין,
אפילו אם
[illegible] אתה פטור,
כי זה עצין לא אמור
דמפילן תרגם הרבה או מעט,
[illegible] לא לנצח.
[illegible]
[illegible]
נגדם [illegible]
[illegible]
שמא אין [illegible] בניא
בכתיבת מתיזות, יציב:
אל עולם בכל המלאכות
יש גם [illegible]
הלא הספרות גם להרמתות.
היא מלאכה,
אם כי הלב עקר הוא זה.
שמונים לכן אני עדין וסוער,
כעין שיער
או ניסיון לשיער לפחות,
אני אנסה ועלמי לשפוט.
לא בשעורין הבאות!
אך עליך את על
הנסיון
הפעם ולא אחיך לעת
במערכה ובמערכת.
בחלום מאוו בעצמות
ומבת מצפון לוח קרקעו,
אוסף עם קצת חלום
להפגש עם גנות.

אל תרמו, ונעזבו — אלו לא בדרכו
ולוים בשדוק הרואים.
חבר

כי יש לך משהו כמו אנעורין. בכל חנ כל

ואם הסבל הגדול אותו
בראשי הגוי, שלו, חוק
על [illegible]

II פרולוג

אגש אל אי-אילו, אסיר את הלוט,
להראות תשובות בכתובות המגבלת:
גמדים — גמדות — תרים-תרות,
אשר יבואו [illegible] לגלות.
על לנצח עיניך האנושיות.

אך הדוגל באנושיות,
גם לפה יגיע גבול ופעוט.
כך את אשר מרבה סבל,
לא השכלתי להשניא.
[illegible]
אברבא
ויפה כי נתוח-מה
מראה הטוב בתוך הרע.
כי מתחלה את נדהם מאד הרע של אדם.
ואם סגולות הטוב אצור (צלילים עמומים מתוך הסונטה לאור הירח),
תגרה בזעם באפלה דרך אור.
שגם יגר על כן יתברר טוב מעט,
מי יתן האור אינני מוחלט.
ורכסים לאמונתי,
כי לפעמים ציירתי את תאונתי.

~~(המסך נופל)~~

(מצביע על המסך והולך)

המשך

II

נפתלי שי"ר

הפרס

קומדיה בשלש מערכות

~~צחוק וצער~~

~~נפתלי שיר~~

~~ה פ ר ס.~~

~~ח פ ב י ת.~~

מערכה ראשונה.

(בבית קוגל.)

~~(צלילים ראשונים מן הסונטה לאור הירח.)~~ (גב' קוגל מנגנת את הסונטה לאור הירח)

א' קוגל: די, הפסיקי! בעוד שנים-שלשה רגעים הם צריכים לבוא, ואת אינך אפילו מסורקת. כאילו היו אלה אורחים מהמנין. והלא את יודעת יפה מה פרוש בקורו של מר פרחוני ורעיתו ~~אצלנו~~.

גב' קוגל: ואתה, ההכנת מה שהיית צריך להכין?

א' קוגל: מה? את ספרו ששלח לי עם ההקדשה? הנני אותו מהר ונשים אותו על הכוננית, נתן לו שם מקום כבוד...

גב' קוגל: איזה ספר? על חזונות הנוף? הלא את זה נתתי לדני צבעוני לבר-מצוה.

א' קוגל: אמלל שכמוני! ~~כמה חדשים אני~~ מאז נכנסנו לדירתנו השתדלתי שאיש ~~כזה~~ כאיש הזה יבקר אצלנו. שסוף כל סוף תתמוטט החגורה הפרטית, ושלא יכתוב ~~זהב~~ טוב עלי, שאני סופר של "קיטש". ~~והנה~~ אחרי כן הוא שולח לי ספר ~~אחר~~ שלו ואת זורקת ~~את~~ הספר ~~לחתנה~~ ~~הלוא~~ כמו לבר-מצוה. לא הספקתי אפילו להציץ בו. מי זה העלה על דעתך זועה כזאת?

גב' קוגל: אתה. שכחת שכמוך מי הוציא את ההקדשה אם לא אתה במו ידיך? למזלנו שמרתי על העטיפה. הנה היא!

א' קוגל: העטיפה? עשי אותה לספר!

גב' קוגל: תראה, הלא אני רגילה להציל את המצב.

(בכי של תינוק נשמע.)

א' קוגל: ~~רחמים!~~ הצילי קודם את המצב הזה. שלא יפריע לנו ~~התינוק~~ הילד בשיחות הגורליות.

גב' קוגל: הנה! העטיפה עלתה בדיוק על קופסת הגרבים שלי. ואתה מטיף לי תמיד חסכון כשאני קונה לי זוג גרבים. ~~חדשים~~.

א' קוגל: ~~(בקול נמוך)~~ אם רק לא יעלה על דעתו לקחת את ספרו מהכוננית ~~ולעיין~~ ולהינות עוד פעם מההקדשה המלוצה שלו.

גב' קוגל: בעד זה אמנע ממך אני. לא לחנם הכנתי את הסונטה

לאור הירח" לנגן אותה באזני פרחוני ורעיתו.

(מצלצלים.)

א' קוגל: שמע ישראל! הם באים. רוצי, רוצי לדלת!

(אחרי הפסקה קצרה.)

גב' קוגל: רק השכנה. מבקשים את מר קוגל לטלפון. לך, ושוב מהר!

א' קוגל: רוצי את. והגידי "כאן מדברת הגב' קוגל". מה יאמרו כשיבואו

ואני לא אהיה בבית?

גב' קוגל: טוב. אני חוזרת מיד! (יוצאת)

(בכי של תינוק.)

א' קוגל: עכשיו צריכים את התזמורת שלך!..בעצם, לשם מה שלח את ספרו

עם ההקדשה? בודאי כדי שאכתוב על יצירתו הגאונית. וזאת

אאלץ לעשות, שגם הוא יפיק תועלת ממני.

קול מהרקע: קוגל! אתה יודע מה קרה? (נכנסת)

א' קוגל: ההתעלל בי שוב המסגנן האלמוני, יצר עכור לעקר את מחשבותי

העדינות מסגנתי ולהפוך אותן למעשה פקידות הפרת בעל אישה

גב' קוגל: קוגל! מזל גדול קרה לנו הפעם, שלא חלמנו עליו. בעד ספרי

הפרברים שלך קבלת את פרס קלפיקובסקי.

א' קוגל: מה? אני את פרס קלפיקובסקי? (אנחה). סוף כל סוף מכירים

בי. ושונאי ומקנאי יתפוצצו. והראשון שיתפוצץ יהיה פרחוני.

(מצלצלים.)

א' קוגל: פתחי, אבל עכשיו לא נלך עוד לשום טלפון, לא את ולא אני.

קול מהרקע: גב' פרחוני, מר פרחוני! לא. באמת... הפרחים היו מיותרות.

אתם כל-כך נחמדים.

א' פרחוני: שלום ידידי! אני שמח ללחוץ את ידך!

גב' פרחוני: מזמן שמחנו לקראת הבקור הזה אצלכם. אבל שולחן המה

הנהדר מראה לי, שיותר מדי טרחה הטלתם על עצמכם.

גב' קוגל: לא בכל יום זוכה כבוד כזה. אבקש קודם לשבת.

א' קוגל: נשב, נשב אורחי הנכבדים. (יושבים.)

א' פרחוני: נעים אצלכם. וגם עם מכירים מתראים. הלא שם עומדים

"הזמנות הנוף" שלי.

(קול של תינוק.)

גב' פרחוני: אא! ילד או ילדה?

גב' קוגל: ילד! בן חמישה חדשים. בדיוק הפנים של אבא. תראו עוד מעט. אבל קודם נשחה ונטעם משהו.

גב' פרחוני: הלא ~~אנחנו~~ [א]בנו בעיקר לשם מטעמים רוחניים.

גב' קוגל: אין קמח - אין תורה.

א' פרחוני: (בפה מלא) כל הכבוד גם לקמח.

גב' פרחוני: אני בינתים ~~אלך~~ [אסור] עם האם המאושרת ~~לראות~~ אל הילד.

~~(קול של תינוק.)~~ (הגברות יוצאות.) [(קוגל, פרחוני.)]

א' קוגל: ספרך החדש היה לי לחויה עמוקה. אני מבין מאמר הערכה.

א' פרחוני: ממה בעצם התרשמת כל כך?

א' קוגל: בעיקר...בעיקר...במיוחד...בעצם... מבוח האפיון המציאותי ומהרחב הנהדר שבתאור.

א' פרחוני: אם כן, המציאותי ורחב?

א' קוגל: כן, כן, מציאותי מאד ובכל זאת רחב. בלעתי הכל ביום אחד.

א' פרחוני: האפשר לבלוע ספר כזה ביום אחד?

א' קוגל: אמנם. אבל אני חוזר ומעיין וחוזר.

א' פרחוני: ומה-דעתך על הסוף?

א' קוגל: הסוף עולה על הכל. הוא, לדעתי, גאוני.

א' פרחוני: ~~האם~~ [באום] כל הפרק הסופי לא קצר מדי?

א' קוגל: ככה חשבתי מתחילה גם אני, אבל ככל שאני מעיין בו יותר, מוצא אני ש... (הגברות חוזרות) [(הנ"ל, גב' ק., גב' פ.)]

גב' פרחוני: ילד חמוד כזה ~~מזמן שלא~~ [מזמן כמעט שעוד לא] ראיתי.

גב' קוגל: ולמי הוא דומה?

גב' פרחוני: ~~אמנם~~ [זאמת] לאבא. ~~אולי~~ [גוזאי] יהיה גם הוא איש רוח.

גב' קוגל: מצד אחר, ~~היתה~~ [אני] מאחלת לו גורל יותר טוב ~~מגורל~~ [אלה של] הסופרים.

א' פרחוני: בדיוק! לו היו לפחות נותנים לנו ליצור יצירה חפשית בלי להטיל עלינו עבודת-פרך ותפקידים מתפקדים שונים המפריעים לחפש היצירה.

א' קוגל: מה מגביל את חפש יצירתך? אולי גם בן איזה מסגנן, ~~...~~ [אולם באתחכם] ומוציא מכתבי-ידך את מיטב מעופך?

א' פרחוני: לאו ~~להיפך~~ [להפך]. הלא עלי מוטל התפקיד הזה - למגנן את הסופרים...

[א' קוגל: עליך?]

[א' פרחוני: כן] ~~...~~... וזה גם תפקיד חשוב מאד, כי צריך לחסל את האנרכיה.

גב' קוגל: אנרכיה?

א' פרחוני: כן, שלא יכתוב עוד כל אחד כאוות נפשו, ושלא ~~יכשל~~ יתעה עוד הקורא במבוך של כל הסגנונים האישיים והמקוריים כביכול.

~~(קול חנוק.)~~

לאן נגיע, ~~כ~~אם כל אחד ~~יכתוב~~ יתבטא לפי טעמו?

גב' קוגל: ~~כן.~~ אבל הלא יש מסגננים שונים, ולכל אחד ~~הלא~~ יש גם כן טעמו שלו?

גב' פרחוני: גם זה יחוסל בזמן הקרוב ביותר. צריך לשים קץ גם לאנרכיה הזאת.

א' קוגל: ~~לאיזו אנרכיה עוד?~~ אז כיצד?

גב' פרחוני: שלא יסגנן ~~עוד~~ כל אחד לפי טעמו.

גב' קוגל: (בתמהון) אלא מה?

גב' פרחוני: אגודת המסגננים בחרה בבעלי כיושב ראש.

גב' קוגל: אגודת המסגננים?

א' פרחוני: לבעלך בודאי ידועה אגודה חשובה זו. אבל כל זמן שאנרכיה שררה בתוכה, לא הצליחה לספר הרבה. תפקידי ~~כיושב~~ כראש של ~~אגודת~~ המסגננים איננו מהקלים כלל.

א' וגב' קוגל: מהו?

א' פרחוני: ברור. אני מסגנן.

א' קוגל: (בקול נחנק) את מי? ~~אתה מסגנן?~~

א' פרחוני: (אוח באוח) אני מסגנן את המסגננים.

גב' פרחוני: בעלי יחסל את האנרכיה בסגנון.

גב' קוגל: (אחרי הרהור) זה מבטיח לספרותנו עתיד יפה...

א' פרחוני: כמובן, חופש היצירה לא יסבול מזה כלל. בנוגע לתוכן יהיה כל ~~אחד~~ אחד בן-חורין, וכל אחד יתלהב ממה שיתלהב.

א' קוגל: אני ~~למשל~~ מתלהב ומקבל דחיפה ליצירה כשאני שומע מוזיקה. ~~למשל,~~ ביחוד (בחיוך) כשגבירתי מנגנת את הסונטה לאור הירח.

גב' פרחוני: את זה אני מבינה.

א' קוגל: הא... אולי תנגני אותה לאורחינו?

א' פרחוני: בבקשה! אמנם זמננו מצומצם...

גב' קוגל: מה לא אעשה למען... (מתרגשת, ראשית הסונטה נשמעת).

(צלצול חזק.)

א' קוגל: דוקא עכשיו שוב איזו הפרעה. אף אחד לא אקבל, כשכבר זכיתי לבקורכם. רק לדלת צריך לקפוץ. סלחו לי לרגע. (יוצא)

א' פרחוני: (לאשתו בלחש) הוכרחת עוד לעודד אותה ?! במה חטאתי כל-כך?

גב' פרחוני: (בלחש) בזה, שרצית להשיא לכלב את בתנו.

א' קוגל: אין ברירה! עתונאי רצוי תמיד. בבקשה להכנס.

א' פרחוני: (אל העתונאי) אהה! ואיך ידעת למצוא אותי פה?

עתונאי: לא, מר פרחוני, הפעם אני רודף אחרי מר בן-עשב!

א' וגב' פרחוני: בן-עשב?

עתונאי: בן-עשב, המארח הנכבד שלכם.

א' קוגל: הלא בודאי ידוע לך, שעוד לפני חמשים שנה שניתי את קוגל לבן-עשב?

א' פרחוני: (מגמגם) ... נכון.

עתונאי: אם כן, ~~עקר~~ [...], מזל טוב! ~~זה מאורע גדול בכל~~ לספרותנו.

~~אחפרס קלסיקובסקי מוכן לא יבל סופר צעיר כמוך. ואני מקוה להיות הראשון. או אולי היו ברנשים אחרים לפני שהקדו אותך?~~

א' קוגל: ~~אף אחד.~~ (פונה הצדה) ~~הפסיק כבר עם הסונטה לאור הירח שלך. יש לנו כאן דברים יותר אקטואליים.~~

גב' קוגל: (פותחת) או, דר' נוזין, בכבודו ובעצמו, מ"ידיעות הצהרים".

עתונאי: מזל טוב, גב' בן-עשב! זכו לפרסום רבים. ובכן, מר בן-עשב, מתי נולדת?

(קול התינוק.)

א' קוגל: הואילו להרגיע את הילד. השאלה היא, מתי אני נולדתי ולא מתי הוא נולד.

עתונאי: ומתי עלית ארצה?

א' קוגל: ארצה עליתי...

(צלצול.)

צלם: שלום, רבותי. רק רגע, בבקשה. כן. תודה רבה. ~~כבר צלמתי.~~

א' פרחוני: לשם מה צלמת אותי? לא אני הוא חתן הפרס.

צלם: נכון וחצי. אבל אף פעם לא יזיק להביא תמונה של פרחוני. ועכשיו מר בן-עשב, עוד רגע. ככה. מצוין. תודה, ועכשיו את מיטב סופרינו, ורעיותיהם בתמונה אחת, ואף עתון לא יביא עוד תמונה מרחקת כזאת.

(ערבוביה קולות. אנשים נכנסים)

א' קוגל (נרגז): ~~רבותי~~, אבל לאורחים כל כך נכבדים וכל כך מרובים לא קויתי. שבו כולכם, רבותי, עד כמה שיש

ב... ~~כאן~~ לנו כמאות לאספה נכבדה כ...

ערבובית קולות: מתי נולדת? מתי עלית ארצה? מה הן דעותיך הפוליטיות?

א' קוגל: עליתי בשנת...

קולות: מה היו יצירותיך הראשונות?

א' קוגל: דעותי הפוליטית הן----

קולות: מה אתה כותב בעת?

א' קוגל: אני בעד התקדמות המולדת~~...~~ אחרי נולדתי בשנת---

(ערבובית קולות.)

א' קוגל: מתחילה כתבתי רק שירים, אחרי-כן ~~...~~ נולדתי בשנת...

עתונאי: התקדמות המולדת...אני בעד התקדמות השמרנית...
- בודאי גם בעד שמירת..

קולות: מה מלהיב אותך ליצירותיך?

גב' קוגל: המונמה לאור...

(ערבובית קולות וקול תינוק.)

קולות: המוכן אתה להופיע באמריקה? מה תעשה בפרס?

א' פרחוני: הלא אתם רואים, רבותי, חתן הפרס נרגש מאד.

גב' פרחוני: מוטב שתשאלו את בעלי על חלקו בשמחה זו.

א' פרחוני: מה זה חשוב?

קולות: חשוב! חשוב מאד!

עתונאי: הלא אתה ~~יושב ראש של~~ (גם יוזמים) = איש בקובע ועד פרס קלמיק נפסק.

א' פרחוני: ~~אמנם~~. אולי.

עתונאי: אם כן, גלה את הרקע, לפחות לי! ~~להתרשמות השעה~~

~~עתונאי אחר: אם נא, חבר נכבד, מה לכם ולספרות? הלא אני העורך של המדור הספרותי ב"ידיעות הבירה".~~

(12)

~~קולות אחרים: ואני...ואני...~~

א' פרחוני: לאמיתו של דבר, בינינו לבין עצמנו, בעצם אני הוא ש...
(אורחים חדשים נכנסים)

א' קוגל: ~~אתה? באמת?~~ גם לדי אמר לי שאתה..

~~עתונאים: אתה? אתה השתדלת בעד בעל הפרס!?~~
קולות: (הוא) שמע! נצחני!

אורח ~~קול~~ חדש: יסלח לי, מר בן-עשב, שמי שמרלוביץ. אני בא-כח של חברת קופת אחים. בלי ספק בדעתך להקדיש את הפרס הגדול למטרה צבורית. אנחנו מקוים ש...

~~קול:~~ אורח אחר: ~~יש לי הכבוד ליצג את "אגודת מגן עניים". אדוני ... כל ... ...~~
"בודאי יסכים"

~~קול~~ עוד אחד: ~~ברצוני להפנות את תשומת לב אדוני לפעולה הענפה של המוסד ... לנזקקים. אדוני...~~

אורח

קיל: חדשוב: אני רוצה בקצור נמרץ להציע לך דבר חיוני לכל חייך, כלומר בטוח חיים בחברה.. אני מקוה שאינני מפריע.

יחד עם ברכת מזל טוב רוצה אני להזכיר לך מכל הכבוד ענין נספי ... ידוע. חכיתי ולא עשיתי שום צעדים, מרוב עבינום, וגם לא היה כדאי כל.

אחרים: מר קוגל! מר בן-עשל!

קיל: מר בן-עשל.

(ערבוביה קולות) מערכה שניה.

(בבית פרחוני.)

(פרחוני וגב' פ. ליד שולחן ארוחת הבקר, רדיו, א.)

(מוסיקה קול המעמל.)

גב' פרחוני: אף פעם אינך בוחש, ואף פעם לא מחזק לך!

א' פרחוני: שיתעמלו אחרים, אני מעדיף לשמוע את המעמל כשאני לארוחת הבקר.

גב' פרחוני: היה לנו מזל שאמש בכלל עוד הגענו הביתה. בתחילה השתעממנו עד מוות ואחר-כך הפך ביתם...

א' פרחוני: לשוק.

גב' פרחוני: אבל עכשיו גלה לי סוד אחד: איך יכלת להמליץ על סופר כזה שיקבל פרס?

א' פרחוני: הנה, מחמת לדלה כבר מונחים העתונים. אולי מודיעים דבר משהו על המאורע הספרותי הגדול.

גב' פרחוני: הנה בדיוק. (קוראת): קיבל פרס קלסיק ובמאי... בן-עשב נולד.. ועלה ארצה בשנת... כבר יצירותיו הראשונות הראו...

א' פרחוני: קיטש.

גב' פרחוני: הוא בעל דעות חפשיות בהחלט ולוחם אמיץ בעד הקדמה.

א' פרחוני: ופה כותבים את בדיוק ההפך: מחבב מסורת, שמרני בדעותיו, אבוי!

גב' פרחוני: הסופר המוכתר הסכים לתרום חלק נכבד מהפרס לאגודה... אחים.

א' פרחוני: לא דובים ולא יער.

גב' פרחוני: ליצירותיו מלהיבות אותו מנגינות-

א' פרחוני: התינוק.

(טלפון מצלצל.)

א' פרחוני: הלו, הלו, שלום אבן-דין.. זהו, אתה הראשון שהבין את המצב. נכון. לנו מגיע "מזל טוב". אלמלא אגודת המסגננים-מגנגנו, וסיגננו עד שקיבל את הפרס. בודאי.. מכום יפה.. ... לשעות שלום.

הצלומים מאתמול. ותחת תמונתך...

א' ~~גב'~~ פרחוני: רחמים! כתוב "בן-עשב".

גב' פרחוני: ואני רעיהו של חתן הפרס.

א' פרחוני: התמונת הקבוצה, אנחנו ~~עמהם~~ אתם...

~~גב' פרחוני: נקראת כאן לא פחות ולא יותר אלא...~~

~~א' פרחוני:~~ בעל הפרס בחוג משפחתו.

גב' פרחוני: אני מודה על משפחה כזאת-טוב שלא ראית את הילד.

א' פרחוני: ~~מעניין,~~ מעניין. רק עכשיו אני נזכר שבתוך החזמורת שכחנו משהו.

גב' פרחוני: מה שכחנו?

א' פרחוני: ~~לאמר~~ לומר לו "מזל טוב". אי, הנה גם גוגל בא על שכרו: ~~נאמר איש מהמדה!~~ להחמיא

גב' פרחוני: מה זה חשוב? זוהי רשימה מעניינת. כאן כאילו האשימו אותך, שאתה סדרת לו את הפרס. ~~ועכשיו~~ הגד לי סוף כל סוף, מה זה עלה על דעתך לסדר פרס קלסיקובסקי דוקא לכזה ?

א' פרחוני: (נאנח) נפלתי בפח. הכל בשגגה, בעל כרחי.

גב' פרחוני: בעל כרחך?

א' פרחוני: בן. ~~כבר מזמן~~ הכנתי נאום נהדר ~~כדי שלא יתמנו סגד~~, שאני רק ~~יודע לסגנן רק אחרים~~. זה היה נאום ~~אמיץ~~ ונלהב בעד עידוד כשרונות צעירים. וכשדובר בועד הפרסים על מועמדים שונים, הרגשתי, שעכשיו בא מועד לשאת את הנאום. ~~אם לא עכשיו אימתי?~~ האמיני לי, לא ~~היה לי חשב~~ שקוגל כזה ~~יהפך ביום מן הימים~~ לבן-עשב. ~~האחרים בועד~~ הסכימו מיד. כי מלבדי למי יש עוד דעה והכרה? מה ... אולי ננצל אותה?

~~גב' פרחוני: איזו תועלת תפיק אתה מהנוב?~~

א' פרחוני: הוא כבר הבטיח לי לכתוב ~~מאמר~~ על ~~ספרי~~ "חזיונות הנוח" שלי. עכשיו יהיה גם איזה משקל למאמר שלו. רק אני חושד ~~בברנש הזה~~, לו, שלא קרא את ספרי בכלל.

גב' פרחוני: ואולי אפילו לא יוכל לקרא אותו. כשהעפתי עין ~~על~~ על כוננית הספרים שלהם, ראיתי בעטיפת ספריך משהו חשוד, ולא את הספר. אולי קופסה מגרבים. ~~או משהוא כזה~~ את הספר בודאי מכרו.

א' פרחוני: איך, אם כן, יכתוב את הבקרת? לו היה קצה יותר חכם...

גב' פרחוני: היה כותב את הבקורת גם בשלא קרא?

א' פרחוני: ~~אבל~~ זה לא בשבילו. הוא לו יוכל. אני מסופק... ואולי...

גב' פרחוני: עלינו להמציא משהוא כדי לקרב עכשיו יותר את בן-עשב ורעיתו.

א' פרחוני: (בפזמון [illegible]) צלצלי נא לשכנים ובקשי שיקראו לו לטלפון.

ג' פרחוני: (מטלפנת) ~~בבקשה~~ אולי אפשר לבקש את מר בן-ששב או את רעיתו..? אבל ~~אמרי לה~~ הגידי בבקשה, שפרחוני מצלצל, אז בודאי יואיל לגשת.. תודה.

א' פרחוני: ~~ערב טוב, גברת בן-ששב? קודם ברצוני לאחל לך ערב טוב~~ הגברת בן-ששב? ערב טוב!.. מה? [illegible] ... מסור! [illegible] ... נכון מאד.. ואני רציתי לומר לכם עוד פעם גם להזכיר לך, שאנו "מזל טוב". ~~ובר~~ הפסדנו ~~בהחלט~~ דבר יקר, את הסונטה לאור הירח, ~~שבעתך~~ שלא הספקת לגמור. מתי, אם כן, נזכה לשמוע אותך? יופי! ~~[illegible]~~ טוב, [illegible]

הגברת בן-ששב: .. אני תקוה שהפסנתר שלנו יהיה לשביעות רצונך.. [illegible] כן, אני מכיר אותו. בלי ספק תהיה התמורה זכרון רצויה ~~[illegible]~~. הכרות אישית? כן, [illegible] לי לפרסמה. וכן, ~~[illegible]~~ הגברת בן-ששב נחכה לכם.. להתראות!

ג' פרחוני: היטב סידרת. אבל מה הוא רוצה מעננו?

א' פרחוני: פשוט, לנגן את [illegible] (עוד יום נצוה,) ~~[illegible]~~ ועוד לצאת לפרסום.

ג' פ.: כל ענין מנגן ~~[illegible]~~ נורא עצוב. איזה אדם! כמה אצילות! כמה רגש, איזו יד [illegible], איזה שר אלהים!

א' פ.: עוד מעט נתחתנו בי [illegible].

ג' פ.: הוא גם ~~[illegible]~~ מוכשר. [illegible], לו היה [illegible] מענין באמת. אין נמצא כמהו. ~~[illegible]~~ ונה אינני מתמצאת בזה. אינני ~~רוצה~~ לדבר עליו ואינני מעיזה [illegible] או שואלת. לולא היתה מות [illegible] ואת מלאת רחמים.

א' פ.: ממני לא ירשה כל [illegible]. אני [illegible] מסוף ~~[illegible]~~ רחמים.

ג' פ.: דומני שבצדונך [illegible] לכם.

א' פ.: לכן אינני נוגע ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ אם נמצא שלא [illegible] איפה נמצאת [illegible]! [illegible], [illegible], לכן, עם אי?

ג' פ.: תמיד יותר נוח לראות בטעות אחר. [illegible] וכשר [illegible] [illegible] [illegible] יודע [illegible] ואת [illegible].

א' פ. (מנגן [illegible]) ... אני אין עוד מה להגיד.

ג' פ.: הלא אמרת..

א' פ.: כן, עצוב, [illegible] את חולה.

ג' פ.: ~~מה פירוש?~~ מה זאת אומרת?

א' פ.: נדמה לי, שגליתי סוד.

ג' פ.: אתה? ... אני [illegible], [illegible] (המסכנות) [illegible] מנוחה. האם הוא אשם שלה שאינה עשיר?

א' פ.: אולי נצא.

ג' פ.: מה עשית, רוצח?

א' פ.: רצחתי.

ג' פ.: באמת, [illegible]

ג' פ. ידעתי שאלפונק ינצח.
א' פ. את רשות ~~[illegible]~~ אני שומר לעצמי.
ג' פ. עיקר, שתציל את המצב. מה תעשה פניק? ~~[illegible]~~ למה נחכה? כמה זמן נסבול?
א' פ. אני כבר רואה את עצמי בתבניתך ומושך של דרך, [illegible]..
ג' פ. גם הזמן אלינו את ועד הפועלים.
א' פ. אין לי סמכות לקרוא ~~[illegible]~~ הפועלים של מפעלי [illegible].
ג' פ. הזמן את חברי הועד ~~[illegible]~~ הסגנון פרטי.
א' פ. זה יתמיה אותם קצת.
ג' פ. נערוך את זה יפה. נזמין גם אנשים אחרים לשם הסוואת תכניתנו.
א' פ. למתי?
ג' פ. זה תלוי במצב של [illegible], אם הוא בא [או] מתי יצא, ומתי יחזור. הלא אתה יכול להיודע מהרופאים, בטלפון.
א' פ. אנסה (מטלפן). [illegible] את מר [illegible]. ~~[illegible]~~ פרחוני, הסופר פרחוני. מדוע רק את המזכירה? [illegible] טוב, בסדר. אה, מתי נסע? לא לאן? לא ידוע לאן? ומתי יחזור? גם זה לא? תודה. שלום...
ג' פ. הכל סוד. צריך למהר. הלא העדרו בגלל [illegible].
א' פ. הם רק יפריעו לנו.
ג' פ. אינני חושב [illegible], בהחלט [illegible] הסוואה אידיאלית. הזמן את חברי הועד [illegible] להערב. [illegible] יוכלו גם הם לשמוע את הסופר [illegible]..
(צלצול [illegible] וקריאה מהרחוב.) [המשך בע' XIX]

ג' פ. [illegible] צלצול [illegible] (צלצול)

XVII א

(ביטה.)

א' פ. כאילו בצרת-פסינת.

ג' פ. הלא הצהרת לו, שאתן לו את ידך ~~[illegible]~~ בזמנו.

א' פ. כידוע. וזה אינני יכול לבטל.

ג' פ. הוא נפגע (עובדאי) ורגיל בזה לידיעת (ולא הפציר) נסוג וכו'. לא כן?

א' פ. בערך. ומה אפשר לעשות.

ג' פ. פוליטיקה גבוהה.

א' פ. מה לפוליטיקה ולגרמנו?

ג' פ. הגד לי, העשית לו פעם משהו, טוב או רע?

א' פ. לא טוב ולא רע!

ג' פ. אבל יכולת לעשות לו הרבה טובות או הרבה רעות.

א' פ. במה?

ג' פ. בהשפעתך על הפועלים.

א' פ. מעודי לא השתמשתי בה לטובתי. וגם לא אשתמש בה.

ג' פ. (מהרהר) [illegible] לאחר שלילת הכל, לא תשתמש בה, כדי להציל, להציל את האמונות שלך? ואתה ~~[illegible]~~ להיות אב?...

א' פ. הפסקי את [illegible] העלבות [illegible] הגאון. ([illegible])

ג' פ. (לאט) ~~[illegible]~~ ואם הוא ~~[illegible]~~ צריך אותך? לא [illegible] יכולה לעזור מצד, מצד [illegible] [illegible]

א' פ. אשה דימיונית, ילדה מתה?

ג' פ. כדי להציל את האמונות, נחוץ לנו מצב פוליטי חדש, רכוש לבנות, רכוש [illegible] [illegible], ממשרד [illegible].

א' פ. אז — מה אני צריך לעשות?

ג' פ. לגרום לו נזק, לעורר את הפועלים, להביא אותם לידי [illegible], [illegible] [illegible] את [illegible] [illegible]

א' פ. ~~[illegible]~~ ואז אכה בנפשך ~~[illegible]~~, ואני אשב אדיש?

ג' פ. אינך מוכרח. [illegible] את [illegible]

א' פ. אוי לי, את כבר מרגישה [illegible]...

~~סוף רסול המערכה~~ (XX)

פ. וג'פ.

לפעם החמצנו פעם גילינו
את מה שהיה בידנו נתון.
לפעמים את הרגע נצלנו
ולפני היה ~~אז~~ עד עתה המצפון.

עד עתה הפך המצפון למפלצת
~~...~~
מרשיע, מחמיר ומפריע בגנים,
אך אחריות שעלינו רובצת
מצוה להשיג, ויהי מה, את הפרס.

בסופו של דבר יהיה בידנו
הפרס וגם הזכות יושר.
לכן איתנים יהיו צעדינו
לקראת הגורל, ~~...~~ הכרעה.

3

הנער (בהרגש): דבר חשוב לי אליך, מר בן-עזר.

א' גוזל ~~בן-עזר~~: לך אלי?

הנער: החלטנו למנות אותך לחבר-כבוד של תנועתנו ומקוים לתרומה מתאימה.

א' גוזל: מי?

הנער (נגש אליו, בקול יותר נמוך): ארגון ~~[illegible]~~ מצילי המולדת.

הגזל (נסוג בבעתה אחור).

א' ג.: אין אני.. אין לי חלק ~~באגודה~~..

(גזלת מחיאת כפים, גזלת בטוי מורת רוח.)

הנער: יש ויש לנו אמצעים לשכנע. ביחוד את B חבר-כבוד של תנועתנו אנחנו בטוחים למצוא הבנה מלאה.

ג' גוזל: (למען השם,) בי חרוף-נפש! ~~נפטר אותם~~ נסתדר אתם! אתה רוצה, שיחטפו, חלילה, את..

(קול של תינוק)

הנער (בקול נמוך): בינינו לבין עצמנו.. ~~הולך~~ (עם א' וג' גוזל הצדה)

הצלם (גוזלי, בצלם)

הנער, ~~[illegible]~~ וג' גוזל (~~[illegible]~~ עוברים אל חדר האוכל).

א ~~[illegible]~~ מר בן-עזר ורעיתו עם בא-כח התנועה. ~~[illegible]~~

~~[illegible]~~ בן-עזר * — חבר-כבוד בתנועה.

ב ~~[illegible]~~ הנה לך שחור על גבי לבן ~~[illegible]~~, פעם אתה ~~[illegible]~~ מרגיז, פעם מכעיר.. (אם דלתי ערבי אתה,)

7 ~~[illegible]~~ האם כדאי שיבצע את מטרת של המצב הזה?

ג' פ. חלילה. עלינו להפעיל את באיוש ולהמציא לו אילה נאון סגרותי, מצד גזלת משוגע, בלבד שיתנגש על בצורת.

א' פ. מי יתן ואצליח.

8 (א' פ.) ~~ודמתי שבין עקרו את הגלגל?~~

ג' פ. ליום הראשון [illegible] דאות [illegible] יחלור. זה באמת באידיאלי. עד אז

א' פ. [illegible] גם אצ'בה. (נוים עם עבודות נוצרים בצבר,) [illegible] למען?

המשך 4א

שמאי: אצלנו רשומים מועמדים שונים וכולם ברורים... יש צעירים, יש קצת יותר מבוגרים..

א' פרחוני: מה לי..

ג' פרחוני: תן לו לגמור!

שמאי: מועמדים מבוגרים מעוניינים בבתם המבוגרת.

א' פרחוני: תודה רבה! מספיק! די!

שמאי: רבים מוסרים היום את עתיד ילדיהם למערת העיר..

א' פרחוני: עזרה, מר בן-עשב!

א' גוגל: אני מבקש לא להפריע את אורחי הנכבדים. בחוגנו יש קצת התעוררויות דתיות (שונות, דעותי ספרות ומנהג) לאחר [illegible], אבל החיים מסתדרים בחופש אלא, הם מסתדרים ע"י..

ג' גוגל: אהבה!

מרגלה: אהבה!

(מסך)

5ב

פ.: את המאמר הלא קראת עד כה כן, אני כבר שכחת את בעתך הראשונה עליו, התאמת הבכרעת עם אריגה.

א' פ.: כדאי, שתמשיכי לקרוא.

6א

נכה סיפרתי את הפרס בוקא [illegible] [illegible] לפני אשנתים (ניצלנו רגע מלהעניק לו)
פרס יותר עבוד, [illegible] [illegible] חתן! – פ.: ניצלנו לו. היא שהצילה את עצמה.
ג' פ.: אמלא לו את הפרס אריגה.

ג' פ.: ולא רק מחברי אריגה היה הוא המעשה ביותר. כמעט שהרג אותי בשעמום האנוש שלו. שלאבה התגעלו מבלדונו..

א' פ.: הפסיקי את העקיצות היתרות. אנחנו מדברים על הפה החד שלו הגיל אותי בלי משים.

ג' פרחוני: והמלצתי לא נקלה בשום התנגדות אלא גם איש להציל את הפרס מיד סוגר בלב?

א' פ.: (הנה) בל הוער אין על מי לסמוך.

העתונאית: ~~[illegible]~~ אתם יכולים לצחוק ~~[illegible]~~, אבל ליחידי סגולה כמו מר פרחוני ולחתן הפרס מותר לגלות סוד.

העתונאים: סוד!

העתונאית: „השופר" יהיה עד מהרה בטאון הארגון!..

עתונאי אחר: בטחון, חשאי, חירות ושירה. ~~(צחוק)~~

העתונאית: ~~[illegible]~~ (צחוק) (אמצעים אינם חסרים לנו.) קיום ירחוננו מובטח לנצח.

עתונאי אחד: מי ומי המבטיחים?

העתונאית: בעל הון ידוע לכולכם.

קולות: מה? מה! מי? אני יודע – ידעתי – יודע –

גב' פרחוני: ... מי?

העתונאית (מתקרבת אליה, בלחש): ענני!

גב' פרחוני (~~[illegible]~~ מרוגשת, אל בעלה, בלחש): ענני!

~~משהו: מה לו ולספרות?~~

א' פרחוני (אל ~~[illegible]~~ גב' פ'. / אשתו): עוד מעט יכבש גיבוי את ה[illegible] בעתונות.

~~א' קולו~~ גב' פרחוני: וזאת ~~[illegible]~~ כנראה מטרת א' ה' התמרון.

א' פרחוני: (ברוח נאה) הרומנים הארורים!

גב' פרחוני (בלחש): של ~~[illegible]~~ בן־עדלב?

א' פרחוני: ~~[illegible]~~ (הרומנים של גבי עירי) ~~[illegible]~~

גב' פרחוני: מובן שנשמח לצת את הבדור הלזה. (קול רם) רבותי נחזור אל העיקר: בעלי מתיימר להיות אחראי לאורח הספרותי שהביא אתכם הנה.

קולות: ~~[illegible]~~ הקשיבו! ספרו!

קולו: אני מתיחס ל„שופר" ברצינות גמורה. האם עריכת החוברת הראשונה כבר נגמרה?

העתונאית: בעצם כן. הציאור נקבע למחר בערב אחרי הצהרים.

קולו: ולו קבלתם עוד מאמר אחד, שיכביד את ערך החוברת?

העתונאית: ממי אפשר לקוות למאמר כזה?

קולו: אולי ממני.

העתונאית: יקירי! תן לי אותו!

קולו: עדיין לא כתבתי אותו.

העתונאית: אני מוכנה למאמר ... לפרסם עד שעה 8 בבקר.

קולו: איפה?

העתונאית: בבית הדפוס „אור".

קולו: ... המאמר ידבק.

(בעצבנות)

גב' פ': ובכן אז מי?

א' פ': אז אשה!

שמאולי (אל פרחוני): אני מתנצב, להתיצג. שמי שמאולי, בעל־מדור שמאול, המכונה „מבט־שמאולי". גמלים אחרות, אני אומה לנבואות, מומחה מפורסם.

א' פרחוני: מה לי ולשבועים?

עתונאי: ~~[illegible]~~ בדפוס „אור" ... ?

4

[ט״ו]

חותני וחותנתי בעתנים לישבר.

ב' גוגל: מה?

א' גוגל: האם לא סיפרתי לך אף פעם?

ב' גוגל: [illegible] החיים אינך מספר לי [illegible] ורוב [illegible] שוכח שלא סיפרת.

א' גוגל: ומה חלצת? [illegible] ההרפתקאות של יצירותי?

ב' גוגל: חלצתי — שהוא חלץ ככה.

א' ג.: מה חלץ, ואני סופר גדול?

ב' ג.: אולי חלץ ככה?

א' ג.: זוגא הוא לא חלץ ככה אף רגע.

ב' ג.: אלא מה חלץ?

א' ג.: מי כמוהו יודע תמיד, שהתרגמתי היא עדות לעבדות! אחרת, למה היה לוחץ על אביבה, שתתחתן אתי?

ב' ג.: שלום היה לרוץ ללחוץ? !

א' ג.: חלילה! אני רצה... ויותר, כמובן (מצבה) למצו שלי.

ב' ג.: ומי ניתן?

א' ג.: בדינותי נתתי לה את צורת [illegible] ושמרתי על אהבה מרחוק.

ב' ג.: ולפניתו? ...

א' ג.: האמינו פנים, [illegible]

ב' ג.: ואחר-כך? [illegible] אין אני [illegible]

א' ג.: [illegible] מרגיל [illegible] עלי אני...

[illegible]: [illegible] לימס אותה באופן [illegible]. אני חברותיו במערכת "השופר",

[illegible] למבינים, [illegible], [illegible], ספורט, [illegible], [illegible], [illegible],

[illegible] וספרות. [illegible] מוכנה.

[illegible]: אולי גם החוברת מס' ג'?

(צחוק.)

[סוף המערכה הראשונה]

~~ד~~ גוגל כי היא, כי היא, כי היא מקור ~~של~~ כולנו
הפרס אשר עליו התגעגענו.
הפרס הזה לא אכזב רצוני,
הפרס שלו גם לא אכזב ראוני.
פרס לשירה היא ושירה רבה
כולם אהבה.

פ היא למרות הכל תתרגש מן הפרס. בימים ההם ~~...~~ לא פילה..

ג׳פ׳ לא אכפת לך, שאין אפשר לשאול אותנו?

גם אם שומרת על גבה. רק את..

פ אני חושש, (מאד) הסוכנות לא תעזור לנו עוד. ~~צריך לשאול אותה יותר טוב.~~

ג׳ פ אם תדבר עליה בפומבי.. ~~לדבר פומבי יותר~~

פ בין כה וכה יתפלאו עוד מעט כולם על היעדרה ויראו, שאיננה בבית. ואם ישאלו, איך תתרצי?

ג׳ פ האסור לה לנסוע, כשאנחנו מרשים לה?

פ אין ~~...~~ תספרי שהרשינו לה, שאין לך אפילו מושג, לאן נסעה ולשם מה נסעה?

ג׳ ~~אתה~~ רק אותך מדאיגה רק הפרסטיז׳ה. והסכנות האורבות לה אינן מעניינות אותך, כנראה.

פ אין לי ברירה אלא להיות גדול בטחון. רק השערוריה ~~...~~ בממשלת ורשה..

ג׳פ (בקול רם)

א' פ. ~~...~~ גינג. (מטלפן) אפשר לבקש את מר עינני? פרחוני, הסופר פרחוני.. ומתי יחזור ארצה?
ביום ראשון? ~~...~~ בטוח? תודה רבה. (אל הג') שמעת. ומה, בדיוק תעשה?

א' פ. לאיזה יום נקבע את ההצגה?

ג' פ. ליום השלישי כמובן. ביום ראשון הוא ~~...~~ חוזר. ~~...~~ את היום השני, ~~...~~ לא אחרת,
~~...~~ יום לא מזלי, בלי כי טוב. ולבלבל עוד זמן אינני מסכימה. ביום השלישי.
[illegible] בוודאי [illegible] גם אחרת.

א' פ. אמן סלה. ~~...~~ ההצגה ~~...~~ כרוך גמור! יצירה וחדור, תו"מ עם עדות
[illegible], הכנות הבאי, האמנים ועוד ועוד והבאנו מכבי [illegible] ומתי אסכים

נצלנו עד כדי כך, לסבלנו?
שאפילו לאבן היה קורא להלוות אותו.

~~דאמרים אמר [illegible]~~

~~אולי פרנאן, זה הוא, ראשון [illegible],~~
~~והחנך זמן ומסכן.~~
~~כמוני הוא נשמר [illegible]~~
~~סבאון עשו. ואילו את יכלת~~
~~לתת לו יד כאשר הוא [illegible] רוצה,~~
~~היה [illegible] זה [illegible]~~
~~שבין ביתנו [illegible] לא בכדי.~~
~~[illegible]~~
~~אולם בגאווה [illegible]~~
~~שלומך לא אלמן ולא [illegible].~~

ברומפוניסטור מר פרחוני, אין לי מלים (לוחץ ידו)
~~ג' פ. אין [illegible], ואני [illegible] שיש מלים [illegible].~~
א' פ. בהצלחה! (ברומפוניסטור הולך)
ג' פ. ~~[illegible]~~ יפלא! [illegible]
[illegible]
א' פ. [illegible]
ג' פ. [illegible] ולכתוב!

||||||

~~[illegible]~~

14 גם אפילו הקומפוזיטור הבין את רגשותי.
גב' ג. הואשמה מאליו.

15 (בלבלה) * אל תפריע לבעל עוד! (הלה אל הבלתה, חוזרת מהר) קומפוזיטור צעיר בא והלך. הרגשתי אותו לפחות פעם אחת בחיינו.

א' פ. (קופץ) חלילה, רולי, תעשי את הבקור! ~~[illegible]~~
(גב' פ. הלה הולכת)

זה נשלח לנו מן השמים.

הקומפוזיטור (נכנס עם גב' פ.) אולי הפרעתי? ~~[illegible]~~ את שני אדוני ~~[illegible]~~ זהו באמת
חבאי לא ידעתי ~~[illegible]~~, כי אין לי שם. אין משמיעים את מנגינותי ואין מכירים אותי.

א' פ. מדוע? (מתלהם)

הקומפוזיטור: אני רק יודע ~~[illegible]~~ מה שנדמה לבי. ואינני יודע, אם זה לפי טעם הבריות. לדבר בדבר לפי טעם מישהו לא ניסיתי אף פעם. קראתי את אדוני ואמרתי בלבי: אולי האיש הזה יעזור לי.

א' פ. אולי.

הקומפוזיטור: כי עדיין אין לי ואין לי [illegible], אין עושים כלום. ואחרי הכל, כשאני אינני יודע, אם אני צריך לעסוק ביצירה.

א' פ. נדמה לי, שכן.

הקומפוזיטור: אל יתבזר אדוני, אני רק רוצה להרוס. כשאני רואה את זה במסחר מסביב לדברי יצירה, אין לי עוד חשק לדור ואמונתי בא מתמוטטת. באתי אליך לקבל עזרה אנושית, נפשית.

א' פ. אולי אוכל לעזור לך אולי בדרך מעשה (כותב פתקה). כאן הכתובת של הסופר בן-עזר. הוא כותב כעת מחזה בעל אופי דרמטי-רומנטי.

הקומפוזיטור: ומה אני יכול?

א' פ. יש לו רעיון נועז. נסו להלחין את המחזה לאופרה. דבר אתו מחר לפני הצהריים. ~~[illegible]~~ הבררת? אותו. אולי יצמח מזה דבר גדול.

~~הקומפוזיטור~~

/.

שמאלן (שיר) 4

מכירים אותי כל מכרי,
~~ולא כל שאינו עלי,~~
קוראים לי שמאלן, אני מודה
לשאת לא יכשיר אותי,
לחגור לו דם לה.

סוכן
אני ~~[illegible]~~ של הגורל,
בריא ונשבע,
לי בית-חרשת למזל,
ואני אותו לקנות!

המשך

מכירים אותי כל מכרי,
שמאלן אני, אני מודה

ה

40/ א׳ פרווין – המחבר מרגיש לומר לנו כמה מלים על יצירתו.
~~[illegible]~~ נכון! מרגן אגב!
א׳ לוגו (מתכונן לנאום) גבירותי ורבותי..

4/ עצם הכוונה מבדלת לו דרה ויש דבר מאד שונה מכוונתי: צחוק ודמע.. לה לא זה.

(אל גב' גוגל, גוגל נמוך) את הטונקה הכסף נא [illegible]! (מפסיקה)

~~א' גרוניו~~

~~כולם: איזה מזל? איזה חג?~~

גב' גוגל: איזה מזל טוב?

א' גוגל: איזה חג?

~~הצדדים: איזה מזל טוב?~~

העתונאי: מה נשמע פנימה? ~~[illegible]~~

בודאי כבר הודיעו לכם פרחוני נפגשתם, כדי לחוג את המאורע.

גב' גוגל: איזה מאורע?

העתונאי: ~~[illegible]~~ לפי [illegible] שאני ולא להודיע.

א' גוגל: ~~[illegible]~~ אדוני [illegible] שהאמר, את מי מה [illegible]!

העתונאי: אותך, אדון [illegible], ואת פרס קוסיגנסקי!

גב' גוגל: ~~א' גרוניו~~ פרס..

א' גוגל: קוסיגנסקי!? (צונח אל כורסא)

העתונאי: ~~[illegible]~~ אני באתי להודיע ~~[illegible]~~ כי אני כאן

העתונאי כבתחילה ~~[illegible]~~ [illegible] ~~[illegible]~~. את פרס

קוסיגנסקי, עד [illegible] לא קיבל סופר צעיר כמוך. בכלל, ביחס לסופרים הצעירים.. [illegible]

"ספורי הפרברים" [illegible] את [illegible]. (בזבוז.)

~~גב' גוגל (מתעלפת) לא. בזבוז [illegible]..~~

~~א' גוגל [illegible]~~

~~גב' גוגל [illegible]~~

~~([illegible])~~

~~[illegible]~~ בם טונים, שבה בתוך [illegible] ומזג [illegible].. (בזבוז. אלה לקוחות.. [illegible])

אסתר: אבא! אתה בארץ?? כשקבלתי את מברקך מרומא, חפשתי אותך שם [כמעט] יומיים, ובנדרים אשר חלפים הסתבכו והתעכבו, לא חפשנו ברומא אלו שנה.

יהונתן: אתם מבינים, זה עלה היה להתקנת בארץ ולבוא הנה, כשגורל משימתנו של כל האמנים.
: מה, מה?
: מה, אתם [illegible] של הירח? לא ראיתם גם את הכוכב המיוחדת של "חשוון העיר"?
: לא [illegible].
: [illegible]
: [illegible]?

שאול: כי יש משהו [חשוב] יותר מספרות וחי[חשוב] יותר אפילו מאשר שאול: האהבה..
גוגל ... והיא הלוגו [illegible]
כרמוני: כי היא נותנת לספרות..
גם כרמוני ולחיים
גם גוגל צחוק וצמא

יונה (מטלפון): מדבר יונה. את הבית העברית של סגן האלוף מר כספי. כן.. שלום מר כספי.. כן, הגעתי.. לא עכשיו לא חשוב.. אני נמצא בשלום.. כן.. ברגע הזה.. פתחת את מכוניתך ושלח [מיד] את שליח החברים על ודב אגודת הולינו. הנה אותם ינס.. אחר-כך יסודר הכל. שלום מחר אני אמבה.

(המנצח ואנשי ~~התזמורה~~ התזמורת מופיעים)

א' עולה (מגיש) (מגדי) מגיע לו הבינוני מורה לכם האמנים והאמניות!

קומפוזיטור! (מוצגי) לזמרים ולזמרות, ~~לרקדנים~~ לרקדניות ולרקדנים ~~תודה~~, וראשית כל למנצח ולתזמורת!

ג' פרחוני (אל אביבה, בקול נמוך) די ואתה מתחת אותנו, הגיד! סוף סוף!

ערמונאי (נגש, אל אביבה) אולי תסכים הגברת לפרסם בעתוננו ראיון ...?

(כספי, שני פועלים ופועלת (מופיעים בפתח)

כספי (אל ענני) מר ענני, הננו!

ענני (אליהם, ובקול מגביר) החלטתי להגיד את זאת החגיגה... לקומפוזיטור של הפועלים. מועצת הפועלים ... את ... אני מגיע לענות לקבל מחרי.

קולות מה? מה?

ענני חבר כספי מבקש להודיע, ~~על ...~~ שמחר בשעה 8 בבקר נפסקת העבודה בכל המפעלים ומתכנסת האספה הכללית. ... מבקש את כספי להזמין נציגים ... להעברת כל ... אל (אגודת) פועלי המפעלים.

ערמונאים ... לא יאומן ... ענני! ... בחוננו ... מהפכה ... עתיד ... בולשה מיוחדת ..

פועל ... הפועלים ... לעבור ...

ענני (מושיט יד לקומפוזיטור פרחוני) אין אני עוד מנהיג ... הראיון ...

א' פרחוני (מחבק את ענני)

ג' פרחוני (מחבקת את אביבה)

הצלם (...)

אמאלי (שר)

אוזה ולא עצוב,
~~...~~ פעם גלת בשלוה.
~~...~~ עם גורל אנוש
זה אנוש נשלח.

חשבתי אכזוב
ורחמה פעלתי
מתבוננת מראש,
אבל לשוא עמלתי.

דין אשה לאיש
אונס אין האנס,
אך הפעם חיש
נדם גורם כנענ.

לאותו גורם
אין שיבתי שוב
ולו נוראים גשם
ינוע: אביבה.

XXXVIII

40

כולם ~~מקהלה~~ ... ולו קוראית גשם
יגיע: אהבה.

~~ג"ע א' פועל~~ ... היא הטוב זה הכרסים,
ג', "
~~ג' פרחוני~~ האיחס ביחסים.
~~יהודה~~ פועלת דבורה והיא על הכל הטוב ביותר
פתרה כמוה
~~יקבור~~ מה לאין ~~לנצח~~ פורח.

~~פועל א'~~ אישה	אותה אין לנצח.	1	אותה אין ~~לנצחש~~.	פועל א'
~~פועל ב'~~ זו/זו	מאנה צומח	4	היא מסכה אין ומחוך.	פועל ב'
	יפע ברכה לפרס וגלל,	2	~~ספר~~ספרות, ~~א~~אמנות	א' פרחוני
פרחוני	לספרות, לאמנות,	3	לחיים, ~~לכ~~, פשוט,	ג' "
ג' פ'	לחיים, לכל, פשוט,	5	מאנה צומח ...	פועלת
אביבה	היא מתנתו של הגורל,	6	באש ולחוך.	אביבה ורנני
רנני	מתנתו לעשירולה	7	באש ולחוך.	~~מקהלה~~ כולם

~~(אסף)~~ אביבותו ואין דמתנותיו שוה
כולם לאהבה, לאהבה!

~~(אסף)~~

המשך בעמוד XL

~~XII~~

XXIX

41

* מישה: גשם על הפועלים אנחנו שאחים לגדל את הצבור.
דובי: בלה נפרדות על השאלות.
דבורה: אנחנו מברכים אותך להחלטתך!
אביבה (אל ענני) אני מאושרת. (שדה)
ענני (אל פרחוני) אין אני עוד מנהיג ההון הריאקציוני. (שר)
פרחוני (מחבק את ענני).
גב' פ (מחבקת את אביבה).
צלם (צלק).
~~ביחד: אתה טוב, אתה טוב!~~ ~~[illegible]~~ [עט] ~~דבש~~ ועתה אבדק אני אתכם, מתן הפרס, לא הפרס!
שאחריך מה טוב להצלחתכם, אם כי אני נכשלתי.

אופה נופל מגופה [המשך 40 - 41]

א'

(פ', גב' פ', מכוון פסנתרים; קולות פסנתר.)

מכוון הפסנתר: הנה, הנה, זאת הסיבה (מוציא מתוך הפסנתר פתקה)! מתחילה חשבתי, שהאבק הוא האשם. אבל פשוט, הנייר ~~חנק~~ הצריך את שלשת ~~הצלילים~~ המיתרים.

גב' פ: מאין נכנס שמה נייר?

מכוון הפסנתר: איך אני יכול לדעת? מישהו זרק אותו פנימה. אני מכוון פסנתרים ולא בלש. גם בשכרי לא כלולים דמי בילוש.

פ: את דמי הבילוש אולי ארויח בעצמי. הראה נא! (נוטל את הפתק) אהה! כתב-ידה!

גב' פ: של מי, של אביבה? (חוטפת מידו את הפתק)

פ (~~[illegible]~~): אלא מה?

גב' פ (קוראה): הורי היקרים, אני נוסעת ~~לאמריקה~~ לבת לאיטליה. חבל, שלא הזדמן לי לדבר אתכם. ~~[illegible]~~ הסבה דוחקת. להתראות שלכם אביבה — מה תגיד עכשיו?

פ (לאחר הפסקה): פתרון אחד והרבה חידות. כמה יכלנו לחסוך מעצמנו!

מכוון הפסנתר: אני מקוה, שאת שכרי לא תרצו לחסוך. ואני אסתפק במוסכם. [illegible] שלמי נא.

פ (אל גב' פ): בבקשה לטעום גם מן העוגות.

גב' פ (משלמת)

מכוון הפס' (טועם): תודה. טעם גן עדן. עוגה מאפה-בית, לא כמו הקניות. בעצם להוציא את הפתקה יכולתם גם בעצמכם. זה לא יותר קשה מאשר ~~לדחוף~~ לזרוק אותה פנימה.

גב' פ: אבל הערב תנגן אצלנו פסנתרנית, ורצינו להבטיח את הפסנתר כבר האפשר.

מכוון הפס' (~~[illegible]~~ אוכל כלין): אני מבין. אם כן, תבלו בנעימות. אולי מותר לקחת עוד חתיכת עוגה בכיבה?

גב' פ: בבקשה!

מכוון הפ': תודה, תודה, תבלו, שלום (הולך).

ב

(פ', גב' פ')

פ (מנגן את הפתקה בכיסו) את החפזון, שלה לנו כל כך הרבה, לא ירשה ממני.

גב' פ: אתה גם עוד בטחון, במקום להיות מאושר של הבשורה. גם כמה הפחד, היא נוסעת לאיטליה.

פ: אין לי ברירה אלא לחזור, ~~[illegible]~~ שתחזור בריאה ושלמה. תראה, שבקרוב תביא בריאה ושלמה. ·/·

2

(XXXVII)

כל רכוש וכל הון
וזהב ומטמון —
הלא הם כאורח
פליט ובורח.

ולמה נרכוש
אוצר בן חלוף
~~[illegible]~~ שבין כה וכה
[illegible] דרכנו!

לבי הוא נמשך
אל אוצר־אין־לו־אח,
שאיננו כולה —
אל הלב האוהב.

~~הצלחתי, השגתי~~
~~די והותר~~

(XXXVIII)

השגתי כסף רב,
הצלחתי די והותר.
אל הון ואל זהב
אינני ~~אין לי~~ עוד חותר.

כל מה שלעיני
עד כה היה חשוב,
איננו עוד כבאי
ללא אוהב־אהוב.

[האם לבן תא"ר את המערכה בפסוקים]

ג'ג'פ: ~~התנשה~~ מרוח באחור הוא גם סימן טוב.
פ: נכון. כי היא עזרה לגלגל לנו את בשורה
ג'ג'פ: מה פרוש?
פ: פשוט, לגלגל את תכניותינו.
ג'ג'פ: כמה?
פ: אל תאמיני פני תם. ע"י הרומנים אלה.
ג'ג'פ: נראה מאד אופטימית. מפני שהכל מסתדר כל כך יפה. עוד ~~לפני [illegible]~~ הדבר לא יצאנו, מאין נדע את העוגות. וגם

ענני (מטלפן) את הבירה הפרטית של סגן המנהל. כן, ענני מדבר... שלום לך, כן

אני.. ברגע הגעתי.. תודה... זה נגמר. עכשיו קח את המונית

ווסע אל שלשת חברי הוועד של מועצת פועלינו. שיבואו אלי הנה,

אל בית פרחוני, אל בית הסופר פרחוני.. נכון, אני מחכה.

העתונאים (מאושרים ומדברים בלחש)

גב' פ (נותנת לפ. רמז)

פרחוני לא תחכה הרבה. המנגנון מגיע. (פותח את הבית הצבאי)

הנ"ל, הפועלים.

הפועלים (נכנסים)

ענני שאלו כלם חבל שתשאלו. הדיבור

העתונאות פלאי הטכניקה המודרנית.

איש מר ענני, אנחנו רוצים לשוחח אתך.

ענני אתם אתם? הלא באתם לשאול את דברי?

גב' פ הלא אדירותכם מראה..

פועלי אנחנו מעוניינים..

הבורר לשאול אותך.

גב' פ שבו נא! (יושבים)

ענני (לאט) החלטתי להפוך את הבית הרשמי של לחברה של הפועלים.

הפועלים מה?

קולות מה? היכן? מר ענני!

ענני מועצת הפועלים תאשר זו תהיה את כל המפעלים. את עצמי אני רואה

של מנהל מסחרי.

? מר ענני, מה אתה עושה?

העתונאית יחי ענני!

(הכרזה של פ.י.פ — לצחוננו — לא יאומן — מה יהיה...)

קולות גורל משיבתנו — אויבנו — תבוא עליו דרכה — המהפך — מה נעשה —

בן ענק / הבי' קנעש / עתונאי חמר מזון ליצירה יצירות חדשה. מי יודע, אולי האנושות תזכה עוד פרס אחד.

באמן הוי! לבו חמר דשילי! (יושב ומורה)

" כאחר אחר יהיה מצאי דרוש את דאוננו.

[illegible]

XXXVI

פ׳ מי ידידנו החדש היה עוד הבקר יריבנו.

ש׳ ~~אבל~~ גם עכשו לא הייתי כל כך רע. ~~אלמלא~~ טפש אחד הגורד.

אריה: איזה טפש (מביט מסביב)?

ש׳ פריצ שלי; ~~[illegible]~~ שאלו האלופות יש לי חלק.. אני מחזיר אותו משני אין לו
[illegible]
פרנסה אחרת, וגם לא תביא לו. אני מתכונן הם עוד [illegible], ושם שולחני כל מיני טיוטות
ושאל אתה בצאר.
~~רשימות~~. ובטפש הזה טיוטה כזאת ~~[illegible]~~

נוסחה
~~[illegible]~~ מברך את שוטרי בדואה. אם רואים, אני חלק מ..

צ׳ אני מציע לך לפרסם בעיתונינו ראשי [illegible].
הבעיתונאית גם אנחנו נשמח..

ט.

בגלל, ענני.

ענני (בפתח) ערב טוב, גבירותי ורבותי.

צלם (צלם?, בזק)

קולות: ענני! מר ענני!

פ׳ (סוגר את הבית [illegible])
[illegible] ~~[illegible]~~ במאמץ רב שנה?

ענני: להסתדר עם בנפגה היה קצת מסובך. מן המטע שלנו לא היה לי די.

גב׳ פ׳: ברוך הבא!

פ׳: ברוך הבא!

ענני: ברוכים המארחים והמדריכים.

בעיתונאי (בראשון) אולי תסכים לתת לנו בסקירה מוסמכת על המצב באפגניסטן?

ש״ני אני אשמח להשמיע את השמועות המשונות.

צ׳ מאין אתה בא?

בעיתונאית: בודאי היתה נסיעתך קשורה גם לבעיות הבצורות.

ב״ע רבותי, לכו שבו אל מקומיכם אמר ענני, תנו לו..

גב׳ פ׳ (ברצון) נתון ~~[illegible]~~ לומר מתי מה שירצה. ועכשו כל טוב לך.

פ׳ נכון מאד. כל מה שרצוי לך..

ענני (לאט) אני מבקש רשות — לטלפן.

פ׳ וגב׳ פ׳ (מאושרים) בבקשה!

קולות אחרים: בבקשה!

XXXV

~~בעמוקות ומלקת דרכי של גבר!~~

ג'פ׳ (נופלת אל כורסא ~~[illegible]~~ פרוע!) ראו יצלי!

ש אין גבר, גבר ~~[illegible]~~ לראות אותי, ~~הכל ייגמר בכי טוב~~ (בזלזול) (בליווי ~~[illegible]~~ של ~~[illegible]~~...)

גם ב"ע עכשיו יפתח מישהו אחד (אל בצלה) אני לא מרא עוד לך! לא תגלו מפה!

צ עתונאי איננו יודע מתי (יוצא).

צ ח.

הנ"ל, ~~אביבה, אמנון~~ שני עתונאים, צלם.

עת' הראשון אמנון, הוא הגיע.

עת' השני הוא הגיעה.

הצלם הם הגיעו.

ג'פ׳ מי ומי?

קולות מי, מי?

ט.

הנ"ל, אביבה, ~~[illegible]~~, אח"כ פרחוני.

אביבה (דופקת, בבגדי דרך) אמא! (רצה ומחבקת את ג'פ׳.)

פ(✓) רק בתנו! (אף ומתחבק עם אביבה).

אביבה אבא! אתה בארץ?

✓ ~~[illegible]~~ פותח את בקבוק הבירה ומאיר אותה פתוחה.

שמאלוף (מגרד ~~[illegible]~~ בראשו) ~~[illegible]~~ אלא מה?

אביבה (בחיפזון) כשקיבלתי בנפולי את המברק שלך, ~~[illegible]~~ ~~לאניה~~ נסענו מיד ~~[illegible]~~ וחיפשנו אותך הוא יום שלם והחלטנו ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ משהו ומיניות חשובים הסתבכו, כי היינו צריכים להפליג מנפולי הביתה, כבר להספיק... ומי פתח את המלונה?

שמאלוף אני.

אביבה למה?

שמאלוף לשם פיזור נפש.

ג'פ׳ זה יכירנו אדון שמאלוף.

שמאלוף איש-מזל.

ג'פ׳ כמו ששכחתי.

✓ קיימים כאלה... כשאין מסורת ותרבות-חיים חשובה (ומריאות ראשיכם) ומתחזות כמו פטריות. מה פלא... אבל תראי, הכל ייגמר בכי טוב. יש לי ניסיון רב עשרים... (בזלזול)

אביבה ומי מגלגל את האוח במדרגים לישראל?

שמאלוף (מגמגם) בעצם..

XXXV

העתונאית: המזוזה חשובה.

גב' ג"ע: אוי ואבוי!

ז: אל דאגה! נמצא אותו!

קולות: כן, לא, כן, לא! נערוך אותה חוזה? זה עוד יותר גרוע! ~~ג~~ מהר! חוזה!

ג"ע: נזעזע אל המשטרה.

גב' ג"ע: באין שלי!

גב' פ: עד שהם יבואו! אקרא לבעלי.

פ: הרגעי, גברתי (אל ג"ע) איך נראו הפסלים?

ג"ע: כמו ה הפסלים. לא אכפת לי.

גב' פ: לא טוב לאלשום לב לאדם מפני שהוא סדל.

ז (ליד המזוזה, ~~[illegible]~~ רעלזבות) שקט, נדמה לי שבפנים מישהו מוטל. — גב' ג"ע אולי עוד נספיק..

פ: ועכשיו ~~[illegible]~~ את יבק של הבד, אם עוד ישנו משהו. — העתונאית: והפתאום מחצי העולם

ז (נושם לרווחה) נכון, זה היה שעוני.

גב' ג"ע: אבל ~~המזוזה נראה חשובה~~ עוד יותר חשובה. ~~אלם~~ ואלגנטיות (כזאת) ההוי! קדור כשמש..

קולות: מה יש?

גב' ג"ע: בהור מאמש!

העתונאית: אולי... מר פרחוני הראה לו יחס עוין.

גב' פ: מר פרחוני איננו מראה לשחורים שום יחס, לא חיובי ולא שלילי.

גב' ג"ע: במעשה מפרס לסיפורים אף אחד להשיג מזוזה אלגנטית כזאת? — בשעוני מעצמם?

ג"ע: (להעכשיו לא חשוב) ~~לא שווה לחכות~~. נזעזע למשטרה.

פ: אי צורך! נפתח אותה בעצמנו.

קולות: אל נגעת!

פ (מוציא מכיסו צרור מפתחות) אם אמצא ~~[illegible]~~ מפתח מתאים, נפתח בו...

קולות: אסון! הבאוצבות! אל תגע!

(פותח) (אתם רואים?) איאיאי!

קולות: איאיאי!

גב' פ (מוציאה שלב) שלב-עור של אריה!

גב' ג"ע: זלי ערין הרע!

העתונאית: מוזר מאוד! וחליפת-עור של גבר! XXXIII

גב' פ — מה אתם עומדים! שבו נא והתכבדו!

האורחים (מתיישבים):

(אל ג"ש) יש כבוד?

ש — כשנכנסתי ~~[illegible]~~ רגע לעוגות בשם חדש, נזכרתי באחת האגדות של בקורי הערב. בלא (כמעט) ~~[illegible]~~ של אחד (יש עבר) שם עברי, מגשש, ואני, עד מתי אהיה עוד שאול, כאילו הייתי חדש (עולה) ~~[illegible]~~, מוזג או מאוחר עליו שם של כל לועזי להוסיף לעצמי. אני מעוניין בשם יפה והולם, ואולי אפילו אכזרי של פרס. דעו השם המתאים ביותר.

ג — יש לי כבר משהו מוצלח.

ש — אדרבא!

ג — הלא בזמן האחרון הולכים בדרך פונטית. מוצאים צליל ~~[illegible]~~ דומה לצליל הישן.

ש — הנה לך בדרך פונטית.

ג — (דורש ...) ~~[illegible]~~ המליץ.

גב' ק"ט — לא רע. גם המשמעות מתאימה כמו לפי מידה. ג (צוחק) אל תנאה! ק"ט: נכון וחצי. אבל אולי נמצא משהו עוד יותר טוב.

העתונאית — ישנה הצעה המתאימה יותר של המשמעות.

ש — אני כולי אזן.

העתונאית — שמנת.

ש — זאת קולעת ~~[illegible]~~ האמרה. אני רוחש בשמנת (החברה) ואני ~~[illegible]~~ (מלגלג) בעצמי..

ק"ט — נגד השם הזה יש טענה אחת: המין: שמנת - נקבה. ושם כזה יסכן את הגברות של אזנו שאול.

גב' ק"ט — לא בשם שלי!

ש — יסכן את הגברות? חלילה חס ושלום! של גברות ברצוני לשאור.

גב' פ — אם מותרת הצעה גם לי..

מגדלה — בוגאי!

גב' פ — גם על פי הצליל וגם על פי המשמעות. ~~[illegible]~~ (כעין שם-עצמו) וזה חלק גברי.

ג — של המשמעות יחד?

גב' פ' — איש-מגן!

ש — זה הוא. זה ~~[illegible]~~ אני וזה שמי. כי מי כמוני איש-מגן? (שר)

XXX

ש רציתי להכריז על פרס. והוא יגיע לגזרת פרחוני. (נענשת)

ג' פ לא כן, מר איש-מדע! גם ~~גברתנו~~ [אני רציתי] להגיש לך שי. (מצלצל בטלפון) מי? כן, הכן אותה (מגישה את הטלפון לסטודנטית)

הסטודנטית כן, אני... אבא... ופסק הכל?.. כבר... ~~[illegible]~~ [זהו]. נקוה. כמובן, גם ימינו.. תודה.

ג מותר לשאול מה ~~[illegible]~~ [מתרחש] במפעלי עננו?

הסטודנטית לא פלוטי: הרי לפני שבוע ימים חששו לאמוטטות בנסנים, ואח"כ האביב בפתאומי!

ג זה לא פלוטי! הלא הבלמנות, שהגיעו ~~מחוץ [illegible]~~ שלשום ואתמול, כבר עלו על כ"ג בייצור שלהם — או שלכם.

ה' ד' גאגוג שלי, בעתונות, הולך הכל שורה, ולנו לא נגיע שום סבנה.

ג כל הידיעות שלכם חשובה לנו כמו הכל, באשדוד. מה מתרחש בשדות [illegible]?

ב"ע לא שלנו. הפועלים לימינו, והיחס הכבדי טוב למוגר. (הכוונה לייבו)

ג אמנם הוא [illegible] את הפועלים. עד כדי כך, שהוא ~~[illegible]~~ [מתאמל שלשום] ילד רע בעיני הגששיים.

ב"ע היחס הזה גם יעמוד לו בשעת המבחן, והפועלים ישבו על מאמצי [illegible] להרבות את [illegible].

ה' ג' פ לי ספק.

ג נראה. אם לא יימצאו אלמנטים, שינצלו את ~~המלך~~ [שעת המצוקה] למטרותיהם.

ה' (מבהלת) ~~[illegible]~~ [דבוא המרחן הגבול כולנו] ואין כל סכנה של [illegible]. (מי יודע?)

ג ונסיונותיו של שני וחמישי? פלומרין הן מפוררות? [בעצם שעת הכרעה?] ~~[illegible]~~ [כמדת] אפילו סגנו ~~[illegible]~~ [אך]

~~יודע~~ טוען, שאין לו מושג, ומן הוא. (בצלצול)

ב"ע שוב ~~[illegible]~~ [פרנסה] בשביל הפרחון (יוצא).

ג' פ בשעה הזאת! ~~[illegible]~~ [זה] מותר. אינני נוטה לקבל עוד מישהו.

ב"ע (~~[illegible]~~ [גורר פנימה] מלווה גדולה) ~~[illegible]~~ באמת מותר. (נענה) האם לקבל הגון.

ג' פ בשביל מי זה?

ב"ע בשביל מי? בשבילכם, כמובן.

ג' פ המלווה אינני שלנו. מלווה כל כך גדולה ואלגנטית [באמת] אין לנו. ~~אבל האנשים אמרו לגרוש פרחוני~~

ב"ע אבל האנשים אמרו לגרוש פרחוני.

ג' פ ומי שלח אותם?

ב"ע לבאוני ~~[illegible]~~ ~~לאולאו~~ (..לא ידע על דברו) (מבנה המסך)

ומי אינו יודע, כי גורל מפעלי מני הוא גורל ~~[illegible]~~ מפעלנו כולו! לו היה של משמרתו! (לפחות... ~~[illegible]~~ [זכר])

XXXII

(קול תשואות רבה מופיעים השחקנים ונרגעים גם פי המחבר.
שליח מגיש לו ~~מעטפה~~ מכתב.)

פי המחבר (קורא) אני מכבד בשם הנהלת
התיאטרלי של מדינת הבריאות
לכם למסור ולהודיע,
כי רשיון לכם מגיע.
תקבלו אפוא
בצרוף אותו.
באגרה הלבבית נתנו בצינות,
שבצע המרה התחילו לפעות.
אם שוב לא תדבר, חלילה ומס,
יועבר הענין אל ועד הפרס.

(מסך)

XL

הו
~~[illegible]~~, איש מזל הייתי
מכבר, מתמול שלשום,
כי גם מה שעשיתי
היה מוצלח עד תום.

שם מזלי הגיע
למימי ילדות,
לי המזל הציע
לו להיות השותף.

כי הלא אחרת
~~לא הייתי איש מזל~~
לא הראים לי שם כנ"ל,
העיר היתה נשארת,
חלילה, בלי מזל.

מגילה
העיר היתה נשארת,
חלילה, בלי מזל.

ח

פ' לא, לא (קופץ אל הפתח), זה בסדר, הכנסו, חברים, הכנסו!
גב' פ' (חוזרת) ערב טוב (אתנו שמחים), הכנסו!

ד ✱ ה.

(הנ"ל, פועלת ושני פועלים.)

ד"ע (אל גב' ד"ע) תוכרחי להפסיק לנגן.
גב' ד"ע (מפסיקה) אין ברירה. אין לו מזל.
שאול למי?
גב' ד"ע להתראות, עם הסונטה שלו.
פ נא להכיר, חברי הותיקים דבורה, דוגי, מישה, ואלה ידידי וחברי למרכז, משפחת רפ"ע ואבנן שאול.
ד"ע וגב' ד"ע (מחבקים לחיים).
ש (אל פ) תודה רבה!
פ על מה?
ש על האמני.
גב' פ שבו נא, שבו, שתו לחיים. (מוזגת.)
הפועלים (יושבים ושותים).
גב' פ טעמו נא!
הפועלים (טועמים).
מישה שאתנו לפני הבלט את ראשית הסונטה לאור הירח.
דוגי לחכות רחוק עד שתיגמר לא יכולנו ולא היתה לנו ברירה אלא להכנס. גם
דבורה אני מקוה, שאז נשמע את ההמשך.
~~מישה~~ גב' ד"ע: ברצון רב.
מישה רק מתי נוכל לשמוע אותך? (לבזון.) (אל פ.)
ד"ע כשתבוא נעשיתי פתחון, אבל גם הפעם לצאת.
פ איש אין לו מזמן עוד.
ד"ע (זוכר, גוזל) אה, ~~...~~ לבעוני, ידידי, מידיעות הבורה, כן, הרשה לי גם לשאול. (אל
גוזל לבעוני מטוב, שאתה כאן. עדיין לא הזמן להודות לך על המתנה הנאה ששלחת לבני לבר-מצוה.
VIII.XX

ג' פ אני מציעה פשרה. הכנסו (אל פ ויפוליס) אל חדר העבודה, המכונה חדר הספריה, שם תשוחחו בקול נמוך ותמצאו את הגברת בן-ישי.

ג' ג"ע אל את ביתהון.

פ ומגרל של הצעה. לא כן? נכנס. (יוצאים מצלת צדדית, נשארת האמצעית מגיעים ג"ע וצבעוני)

1.

(הנ"ל ג' פ ויפוליס, וצבעוני)

צבעוני מה שמגיעה אותי אל ביתכם ~~משהו~~ כרגע — לה.. האם אדם פרחוני איננו בריא?

ג' פ אמנם, אבל בישיבה גיטיני מפלגות.

צ אני מבין. רגיל למשטר בצמרת המפלגה, חילופי דברים במזכירות, הפלוגתא בעניין..

ג' פ מאין נודע לאדוני כל זה?

ש לא ממני.

צ את מר פרחוני יסכים לומר לי דברים מוסמכים, מאשר כל באור מתאים.

ג' פ אבל הישיבה רק התחילה.

צ בינתיים יש עוד על מה לשוחח. (בצבע?)

ג"ע מי הפוזמן? (יוצא. ...) ודב טוב גברתי. מתי נשאר את ידיעת השופר הראשונה?

2.

(הנ"ל. העתונאים.)

העתונאים הנה! (מניפה ידה חוררת) ואיה מר פרחוני?

ש אנחנו מוצאים את עצמנו. מה חשב?

העת... הנה המשרה הראשונה (אל ג"ע) מאחרך — הוא מגיע רבותי.

ש ... מה חשב. לא חשב. את האמור קראתי לפני דרך שעות.

ג"ע אני ... לא קראתי אותה (מגיש את החוברת). באמת רבותי. מה פלא.

צ ... אל מנעלת ...

XXIX

ש — יש לי יחס לספרות. מאיש כמוך לא ארח מטען כזה. ביחוד שלא היה לאל ידי..

גב' — אתה מתיאש אפוא מן המנין? נעשית פסימי בנוגע לתוצאה?

ש — ~~לא~~ (גלי ודאי). להפך. לפי מיטב ידיעתי מצב המנין טוב. ~~[illegible]~~ (אפילו טוב מאוד.) אלא..

א' וגב' פ — אלא?

אלא שלי אין חלק בהצלחה?
איזו בושת!

גב' — ~~[illegible]~~ וההצלחה בעיניך בטוחה?

ש — פחות או יותר בטוחה.

א' פ' (מתרגם) (אתה בודאי גם יודע,) היכן קרתנו.

ש — היא היתה באיטליה.

א' פ' — ~~אנשים [illegible]~~ איזה כמה?

ש — זאת בעצמי איני יודע בדיוק. יש לי ההרגשה, שהיא נמצאת בדרך הביתה.

א' פ' — הלואי!.. אבל שמואל, אתה יודע, אולי תקח גם זאת את בדרך בחזרה?

גב' פ' — יקח (מאת שמואל) הוא החליט ככה. נכבד את רצונו.

ש — בעיני יותר חשובה מכסף — ידידותכם. (קם)

גב' — הם בטוחים.

פ — חבל, שלא הספקתי לקרוא את המאמר. ברשותך, (מר שמואל.) (מכניס את עלי ההגהה בכיסו).

גב' — אני פותחת. (יוצאת)

קול גב' פ' — גברת בן-עזר, מר בן עזר! או, תודה רבה. רק בצורים אפשר לראות [illegible] כאלה.

3. [illegible]

[illegible]. בן-עזר, גב' בן עזר.

פ — (אל הנכנסים) ערב טוב, ידידי! ~~[illegible]~~ חכינו אליכם, ולאיך מפני שאנחנו מחכים לכם. שבו, שבו.

גב' פ' — מה תשבו לגם כן? אולי כוסית טובה ולא יותר מדי חזקה? (מוזגת)

בן עזר — אה, אדון שמואל!

גב' פ' — הלא אין צורך להציג. הלא מכירים..

גב' בן עזר — אבל שמואל בזמני מחבר ספרות.

[illegible] — כי לאדון ~~[illegible]~~ שמואל באמת יחס לספרות.

XXV

ג"ע (אל שמואל) ~~אולי~~ (אתה ~~ב[illegible]~~ מוצא רסברות? (שמא גם)

שמואל (שר) אולי; מרגיש חטאי,

וזה הקטן ביותר.

בעבודה ורפנאי

אינני אלא מחבר.

אות~~[illegible]~~ לזוגות

אני מחבר כיבוש.

~~[illegible]~~ מתר לי לטעות

גם בחרוז גרוע.

גב' בן-עלי: אכן שמואל ראוי.. I

גב' ב' לכוסית משקה טוב.. לחיים!

כולם לחיים! (שותים.)

גב' פ' טעמו נא מן העוגות האלה.. הן ספציאליות..

האורחים (פורמים).

פ' עוגות גן..

אורחים ~~(פורמים)~~ גן?

גב' פ' יש להם איזה שם אכסצנטרי כזה. נקרא להם..

ש' עוגות "דברים בגו". (ב"ע הן ראויות לשמן.)

~~[illegible]~~

פ' בעיקר ספנאות גבנה אותנו הגברת בן-עלי, שהבטיחה לתת את הסוד לאור היום.

גב' פ' לפי איזה עוד יספיק הזמן לתתן אותה עד אז, ולי ~~[illegible]~~ לתת ישנית פתחון פה לבתאוון.

גב' ע' אני מודה (יוצאת אל הפסנתר).

א' פ' נקשיב ברגש.

(מנגנת כבקה. בלזון.)

ב"ע (ברצינות) ברשון: לפתוח ואל תפריעו לעלמנם. (יוצא.)

XXVII

גב' ג"ע פה אתם גר מרפרחוני, אבל כעת.. חנו דבקה, אכנס לאול.

ג"ע (בפתח) ~~[illegible]~~ אל א' ונג' פ') ~~[illegible]~~ יש כאן גם אנשים ואשה, אולי הזמנו לאיזו עבודה?

שמאליק : אני מרגיש טפת מים (מגיש). עליה נאבקות עלולה להזיק לי.
א׳ פרחוני: תני לו כוס מים, ~~אנני רוצה~~ נחסר לי עודף דם בראשי, ואל תעכבי את האוכל.
שמאליק : אני אמנם רגיל לארוחה אחרת, מים אך חלב נתנה.. (שותה)
א׳ פ. : זמני מוגבל מאד.
שמאליק : לו שמעתם אמש את הצעותי.
א׳ פ. : לא מעניינות אותנו.
שמאליק : אין אני ~~לא~~ מדבר סתם, בעלמא, ברשותי הצעה מסוימת.
ג׳ פ. : מסוימת?
שמאליק : בודאי.. אני עושה הכל בצורה גמור, הכל מחושב, הכל לפי תכנית.
ג׳ פ. : תכנית?
א׳ פ. : את בכל זאת אינך יכולה שלא לעכב את האוכל!
ג׳ פ. : לתת לגמור לא מחייב לשום דבר.
שמאליק : חלילה. אם כן, יש לי הצעה מסוימת, המשטיחה עמ״ב מלהיר לכתבם.
ג׳ פ. : מה יש?
שמאליק : סופרים, אמנים וכדומה ~~לא~~ צריכים להתקדם (אינם זוכא) בינם לבין עצמם. גן-תורה אל ישכח את הקמח.
ג׳ פ. : לא חסר לנו (למדנו) גם קמח.
שמאליק : ידעתי. לכן יהיה לה זיווג אידיאלי.
ג׳ פ. : אידיאלי?
שמאליק : מומחה כמוני, בעל נסיון של עשרים שנה, פסיכולוג מובהק, איננו סומך על שאוות. חקרתי את הענין ונודע לי, שהוא מתענין בכתבם.
ג׳ פ. : מי?
שמאליק : רגע, רגע! כאמור, כל פעולותי מתנהלות לפי תכנית. איש איש והטיפול בו. טיפול אינדיבידואלי בהחלט. יש מקרים עדינים, שהנוגעים (ואסור) בדבר ~~לא צריכים בכלל להרגיש~~ ירגישו, שמתרחש משהו. רק אחרי החתונה מתפכחים קצת, ואז מותר לגלות..

(באתי עם ענני)

א' פ.: לידי ישבה ודברנו על גלוי:

ג' פ.: לשם מה?

א' פ.: גם אני צריך פעם כנות. (עוד מעט שאתבקע) מרוב מזימות

והתנהגות דיפלומטית במפלגה, בחברה, בחיים הפרטיים:

ג' פ.: כדי לחזור בתשובה ולהתנהג כנות, בחרת רק דווקא בענני?

א' פ.: אולי היתה זאת הטעות.

ג' פ.: אם כן, יפה חילקת את התפקידים. בעלהון (מתנגדו) [illegible] הפך את

לבדיון ליצני על כפי התאוות. מה בדיוק עשית?

א' פ.: (על שנער?) הזכרתי לו, שאני לא אשיא את בתי לבעל הון, ולא למעריץ המון הראקציוני.

ג' פ.: (אחרי שתיקה): חכם שבאמת. עדיין לא אבד הכל.

א' פ.: אלא מה? מה תעשי?

ג' פ.: אנסה גם הפעם לתקן את המעוות שלך.

א' פ.: איך.. כיצד?

ג' פ.: עדיין אינני יודעת כלום. (בחיוך, לאט) אולי.. (בצלצול)

א' פ.: מה, בשעה הלאה כבר יתחילו לפרוח? [illegible]

ג' פ.: מה זה יכול להיות?

א' פ.: לא מאמין אותי. יכולנו עוד לנוח קצת, ולא הוכרחנו להשכים לטובת אטריציה. אין אני מוכן איש.

ג' פ.: אבל אולי זה (מאבד בחוץ)? אחר-כך תמצא את התשובה, אפשר לרוץ אל הבאנק לבקש

מקדמה, ושוב תשלח אותי. אולי זה מברק מאוסטריה!

א' פ.: מצבי, פתחי.

ג' פ.: (אל הבובה) הנה, שמאול

שמאול (נכנס פנימה): נכון, זה אותו עלון חיוני שעליו התלוננו אמש לשותף ואדוני

לא הספקנו..

א' פ.: גם היום לא נספיק. לא מאמין אותי, תגיד לו לבאנק, אבוא. אני מבקש..

המערכה הג'

בפרחונים
שמאל
בני הנוער
הפועלים
המעונאים
[illegible] המלווה

שיחה [illegible] א' פ' ובין גברת פ' לפני בוא האורחים
שמאל [illegible] בא.
בני הנוער באים

הסופה. [illegible] [illegible] [illegible]. כדי לא להפסיק את הנאת השומעים,
מתנצבים [illegible] [illegible]. מאוד של זה [illegible] [illegible] ורוצה לשלוח אותו, וזה
נכנס [illegible] אחר צאת פרחוני אל [illegible]. מלווים את האורחים..
מעונאים מופיעים (גם פ' פתחה להם). כדי לא להראות עם הפועלים, נסוג אדם פ'
אל חדרו. [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] על פרס-
[illegible] [illegible] [illegible] את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. (האל; שמנת;
איש-מזל). [illegible] [illegible] [illegible]..
[illegible] [illegible] (מלצר א [illegible]) כי [illegible] [illegible]
השיחה [illegible] את [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] לא [illegible] [illegible] [illegible] הפועלים! [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. (פ' יוצא מחדרו.) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ... [illegible] [illegible] [illegible] כי פ' [illegible], [illegible]..
[illegible] [illegible] אל [illegible], רוצה לראות איך את [illegible] הפועלים. [illegible]! [illegible] [illegible]
" [illegible] של [illegible] [illegible] [illegible] הפועלים.
שיר [illegible]. [illegible].

א' פ.: למה לנו האלבז, למה לנו..
שאלף: אני יכול להוכיח, ~~שהלגה האינפו~~ שאלבזי הקנים שמה יש לה לגה האינפורמציות הנחוצות. ~~לכם~~
גר' פ.: למי?
שאלף: ~~לכם~~ איזו שאלה? לכם, כמובן.
א' פ.: כבר שאלתי, איזו אינפורמציה הזמנו אצלך? ואיזו השגת לנו ובאיזו השתמשנו.
שאלף: יאיר ונציג.
גר' פ.: מה זאת אומרת?
שאלף: הייתי את האינפורמציות שהזמנו גורלות להתגדר.
א' פ.: יש גבול לכל. הייתי מוכן לשלם משהו, בגוף שיש צד לשררה..
שאלף: לא נשלם כלום.
א' פ.: ~~לכן. כמה?~~ אז, כמה?
שאלף: אנשי רוח, סופרים, אמנים ועוד ~~שנים~~ אצלנו מהנחה.. רק מאתים וחמשים.
א' פ. (יוצא): לא לעזוב את ביתנו.
שאלף: בבקשה! (מתכוון ללכת.)
גר' פ. (אל בעלה): מותר שנפטר אותו.
א' פ.: ואני מחזיק אותו פה? כל מבני אך יותר מדי קשה לטרוח עד הבאר ולהגזל מרוך.
שאלף: מבין? אני מבין.
גר' פ.: מה אתה מבין?
שאלף: בשאלת גרמם.
א' פ.: בשאלת גרגנו?
שאלף: אלא מה? מאת פרשים המחפשים אותה באיטליה.
גר' פ. (צונחת בכורסה).
א' פ.: מים, מים!
שאלף: מים! (מתנשם, מגיש לה כוס מים) בעד עזרה ראשונה אין אנחנו מקבלים
~~תוספת תשלום.~~

א' פ.: תראי, טוב מעט יציע לנו את הטבע שלנו.

~~ג' פ.~~ שאולה: יותר כדאי שאולה שתציעו אותה לי.

ג' פ.: נגלה. אבא רק ספל. (מוזגת)

שאולה (שותה ואוכלת): הכל בסדר גמור. כל בנות עירנו מאושרות.. ואני עשיר בקרח.

א' פ.: אכן שאולה, אתה מציע לנו מה שיש לנו, יצעקה:

שאולה: מותר לשאול, מה שאני!

ג' פ.: עני!

שאולה (בכעס, מתאונן): מאין יבעתה.. ולא הרבה בעיגול..

א' פ.: האגור שלנו הוא יצינו הותיק מני. ~~[illegible]~~

ג' פ.: אך בעיניים שלך בתנו ודינו אין אנו [illegible] ולא נכנים לשנו [illegible].

שאולה: הכם באר אומרת, לא מאלו לי בר..

ג' פ.: איפה [illegible]?

שאולה: ~~[illegible]~~ [illegible]

א' פ.: [illegible]

שאולה: [illegible]

[illegible]

ג' פ.: [illegible]

א' פ.: [illegible]

[illegible]

ג' פ.: [illegible]

א' פ.: [illegible]

שאולה: [illegible]

ג' פ.: [illegible]?

א' פ.: [illegible]

שאולה: [illegible]

א׳ פ.: ~~יהי כן~~ מלבד, עיקר שאנחנו פטורים.

שאול: אני מקוה שתראה בקרוב.

א׳ פ.: אני מעדיף להתאפק. (בלי שאול [illegible])

(שאול הולך ומתנגש בפתח עם עתונאי) הנ"ל, עתונאי.

עתונאי: בקר טוב, גברתי ואדוני, אני מקוה, שאחרי מאמצי הגולה אתם נהנים בספינה לנוח. או אולי הקריבו העלבים לנוחה?

א׳ פ.: מה מביא את אדוני אלינו?

העתונאי: הדאגה לגורל בתכם. לסופרינו בחו"ל עדיין לא נודע דבר על מקום המצאה.

א׳ פ.: אל דאגה. הכל בסדר. היא נסעה בהסכמתנו.

העתונאי: בהסכמתכם? לאן?

א׳ פ.: ל..

גב׳ פ.: לאיטליה.

העתונאי: טוב, גברתי, באיטליה איננה (מביט אל המברק שבידו). גם לנו נמסר כרגע, שבאיטליה איננה.

גב׳ פ.: לא ידעתי, שאיטליה היא עיירה.

העתונאי: ~~[illegible]~~ הידיעות שלנו לא טובות אף פעם.
(צלצול, טלפון)

א׳ פרחון (מטלפן): בקר טוב, ידידי.. לא, אין כל סיבה לבך. כמובן, בהסכמתנו המלאה.. אלא מה.. באיטליה, כמובן... רואים בקרובים.. תודה, תודה!

העתונאי: השאלה הגורלית מעסיקה אותנו למרות ~~[illegible]~~ כל הגזלות והגזרות המתרחשות כיום. ~~[illegible]~~
(צלצול)

~~א׳ פ.: [illegible] [illegible]?~~

~~עתונאי: [illegible] יודע. בעתונות [illegible]~~

~~גב׳ פ.: [illegible] מאהלו?~~

~~א׳ פ.: [illegible], גם לבעליה [illegible]? נדמה לי, [illegible] כעת [illegible]~~

~~(צלצול)~~

(צלצול). א׳ פ. (אל הדלת - מחוץ)

א׳ פ.: מברק אל גברת פרחוני. ...

ג׳ פ.: מאין? (ברזיליה)

א׳ פ.: ~~[illegible]~~ פתחי וראי.

ג׳ פ. (פותחת ומקלון).

א׳ פ.: מה את כה מתרגשת? מה זה?

ג׳ פ.: שלח מאהל, כדי לפטר אותו!

שאול: ההתגלות מיותרת, אין צרך בסודות, אני יודע את תוכן המברק!

א׳ פ.: הוא?

שאול: גם איטליה איננה!

ג׳ פ. (קרובה לבכות): למה אינך מפטר אותו ?!

א׳ פ.: מי אמר לך לערוך את החגיגות האלה דוקא באיטליה?

ג׳ פ.: לבי.

א׳ פ. (בחוצפות) לבך?

ג׳ פ.: פטר אותו!

א׳ פ.: מחיר אחרון - ?

שאול: מאה עשרים וארבע וחצי.

ג׳ פ.: הוא עוד ~~מחלף~~ חוגג לנו.

שאול: חלילה. זה אחר חישוב מדוקדק של תוספת יוקר, תוספת ותק וכדי שיהיה עוד מאה לעגל.

ג׳ פ.: לעגל?

שאול: עד מאה ועשרים, זה גם מספר מזלי.

א׳ פ.: אני מציע מספר יותר מזלי ~~אחד~~: מאה-עשרים, חי.

שאול: אז גם אני מעונין לחיות.

א׳ פ. (שם כסף על שולחן קטן): הנה עשרים וחמש אלף לא יותר!

שאול (לוקח) אני מקבל את זה כדמי טרחה.

א' פ.: הפעם אלך ואגיש בעצמי לבעה... (קולו) כן אני הסופר פרחוני. מה אוכל לעשות בשביל אדוני?

הנ"ל, הבלש.

הבלש (יבש) ~~אני מחפש את~~ יש לי הכבוד לייצג את ~~המוסד~~ מוסד ~~...~~ "מלין", ~~...~~ מוסד לגלוי נסתרות, הבלשים המאוחדים, המרכז הארצי.

ג' פ.: ממין. מה אדוני מציע לנו?

הבלש: את בתכם.

ג' פ.: מה אתם יודעים עליה?

הבלש: עוד מעט נדע הכל. זה דורש רק קצת סבלנות וקצת כסף.

א' פ.: דרישה ברורה למדי. מוצא חן בעיני. כמה?

הבלש: חמש מאות.

ג' וא' פ.: חמש מאות?

הבלש: האם זה הרבה בעד בתכם?

א' פ.: אין צרך בהרחבת מלל, היא מנוסה בנסיעות ותשוב בשלום הביתה גם הפעם.

הבלש: כנראה אין לכם עדיין אינפורמציה על המגעים החדשים של סוחרי..

ג' פ. (צועקת) הצילו!

א' פ.: אולי תסכימו להציל אותה בהנחה? למשל, בחמשים?

הבלש: מסכים, פלוס חמשים אחוז הוצאות, עשרים וחמש יחד. אצלך.

א' פ.: הנה לך עשרים וחמש.

ג' פ.: אבל..

א' פ.: פרוח נפש. מסחר-בנשים סוחרי........

ג' פ.: הנה! ~~(מתעלפת)~~ (מתעלפת. הבלש)

~~...~~

הנ"ל, הבלש:

א' פ.: מה יש? אפתח, מה יכול להיות ~~...~~ (פותח) אדוני הבלש? .. כן אני מכיר את תעלולי האנפליסים.. לא היה כדאי לבוא באיחור כדי להבהל. ~~...~~

הבלש: אבל יש עוד ענין. הרשו לי לבקש שלום חדש (בלך), ועכשיו, אני מעונין בתמונה בתכם. אנחנו מכינים שבוע תמונה בעתונות ~~...~~ ... של החטופים.

א' פ.: למה? אין צורך. אין לנו תמונה.

ג' פרחוני: הנחלו. הנה יש לנו כאן התמונה המצורפת הזאת. היא נראית כמו נסיכה. [illegible] (גלת פרסום)

א' פ.: [illegible]ין לה.

א' פ.: אנחנו מאצילים לכם את התמונה ומבקשים רק לרשום שפרוש, שהיא נסיכה בהסכמתנו.

צלם (רושם): בהסכמת גברת ומר פרחוני.. תודה, להתראות!

העיתונאי: גם אני אומר לכם שלום.

הצלם: לפי שעה גם אני. להתראות! (הולכים) פ., גב' פ.

א' פ.: ברוך שפטרני. הגידי, מה את כך מתעצבנת? למה לנו הגילוי? מתי לא תהרה שלום הבית?

אבל מה לא נעשה למען בתנו?..!

ג' פ.: ~~[illegible]~~ הפחיד אותי, גלגלת, ~~[illegible]~~ עיקר שתחזור לשנינו מה שעשית.

א' פ.: איך? הגידי סוף סוף!

ג' פ.: (היה לי רעיון..) והשכן העלה ~~[illegible]~~ אותו על דעתי מחדש.

א' פ.: השכן?

ג' פ.: כן כשדיבר ~~[illegible]~~ רק הרבה על מגינת וחישוב, עלה על דעתי מאליו, יש לי מגינת. ~~[illegible]~~

א' פ.: ~~[illegible]~~

ג' פ.: נעשה מאמץ עליון, כדי להבטיח את עתיד מהפיר לבתנו. אתה מבין?

א' פ.: אבל אנחנו יכולים לבטל את מה שעבר..

ג' פ.: נכון, אתה אינך יכול לבטל כלום, אתה רק יכול להבטיח (ולהאמין) בעל טרחן, והוא יכול לקחת אותה עם רצונך.

א' פ.: איך אומר לו זאת?

ג' פ.: אתה לא תאמר לו כלום. בי אמרת.

א' פ.: אלא איך? קרעתי?

(יאמר!)

XVII
K

XVII

ג' פ.: כן. אולי לא בדרך רגילה.

א' פ.: באיזו דרך?

ג' פ.: בדרך דרמטית!

א' פ.: מה פרוש?

ג' פ.: בדרך דרמטית נאמר לו, שאין להירגע ממעשה. [illegible] נגד רצון ההורים, ככולם..

א' פ.: זאת אומרת?

ג' פ.: צריכה אני לספר לך על המלט, על הרעיונות של שקספיר, אתה מכיר כך?

א' פ.: אני מתחיל להבין אותך. זאת אומרת משוגעת או גאונית...

ג' פ.: ימים יגידו. אבל צריך לפעול מהר.

א' פ.: עד מתי?

ג' פ.: זה תלוי, אם אני בארץ, אם הוא קרוב לצאת, אם בוא בחו"ל, מתי יחזור... טלפן אתה אל מאידבו, לך יגידו.

א' פ.: ([illegible] טלפון) אפשר לדבר עם מר [illegible]?..פרחוני, הסופר פרחוני.. [illegible] ומתי ישוב ארצה?..מה זאת אומרת שחופשתו נגמרה ביום ראשון? ומתי הוא צריך לגשת חופשה? ואיזו מועצה?..איזו חגיגה [illegible]? הלו!

(אל ג' פ.) אולי הבנת את מה זה? מועצת הפועלים [illegible] חופשה נגמרה ביום ראשון. באותו יום הוא צריך להיות בארץ.

(צלצול)

ג' פ.: אולי אתה [illegible] הלו! כן, פרחוני. מי? .. אין צורך, [illegible]..
בודאי, ההסכמה [illegible] נתן לו תאונה, אבל אומר [illegible] מר [illegible],
מה [illegible]? .. ומה לי לחכות עד [illegible] הדברים? .. מה? ..מה.. [illegible]?
לא יאמן? [illegible]? תודה!

א' פ.: מה?

ג' פ.: האמין? [illegible] הוא בעצמו בוטל,
מועצת הפועלים [illegible]
[illegible] ביום הראשון. מספיק?

XVIII

א' פ. (מתלבט) אולי.. איש משונה, אבל מעניין. איש הפתעות. מה קרה לו?
מתנהג כלאחר [illegible] מאילו משבר נפשי.

ב' פ. ... עינני = פועל! עדיין לא הספקתי לגלות [illegible]. אבל אותי הוא מושך עי"ז [illegible]

א' פ. איזו אלה! אישה ראויה להצלחה ברומן [illegible].

ב' פ. בכל אופן [illegible] הלא הם [illegible] לגלות [illegible].

~~א' פ. ומה עניין המעשה?~~

ב' פ. אנחנו נעלה. בן-עמי צריך לחבר את הדרמה. (למעני, אלא)

א' פ. האם הוא בורא יכול לחבר הלבה שתגדיר היטב את [illegible] עינני?

ב' פ. ודאי שלא. אבל הוא צריך להופיע כמחבר ואנחנו ניתן לו את הקווים ליצירה.

א' פ. לזה הוא לא יסכים. באופן [illegible] לכך.

ב' פ. שיהיה בעניין המחבר. ספר לו על הרעיון כזה, של העלילה המעורר בדמיונו, בגיבול.

א' פ. מלאכה קלה: אנסה.

ב' פ. נבטיח לו בדיוק מה שהוא רוצה: (מיטב השחקנים) [illegible] האומנים, עינני, שמנת סופרים
ומבקרים [illegible] על מנת לגלגל פרס כזה ישיבה [illegible].
וגם [illegible] את הבלחתנו. לגיוס [illegible] אני.

~~א' פ. הכל בגלל [illegible]? ומתי [illegible]?~~

ב' פ. אם שלא עכשיו..

א' פ. אימתי? (ואחר כך להמשיך) [illegible] ובראשי [illegible] את (מה אציע) [illegible] בן-עמי.
כאשר שכחנו את [illegible] בן-עמי צריך [illegible]
~~[illegible] אנו [illegible] את הסופר [illegible] אחרי כן הביא הפסקה ואחר כך [illegible]~~

ב' פ. ~~([illegible])~~ [illegible] המסכנים [illegible]. אגרת אישית מאת
המנכ"ל [illegible]. באיזה מחנה.

א' פ. (אחרי קריאה) רואים, לא [illegible] עליו את הסגנון הסופי.

ב' פ. מה הוא רוצה?

א' פ. אם אני יכול לעזור לו [illegible] לא נגזול. [illegible] ואין [illegible] את [illegible]

ב' פ. במה נעזור לו? [illegible] רציתי להכיר אותו. הולכים בדרך הזה, בעצם אין שלום. [illegible]
~~אפילו [illegible]~~ אפילו [illegible] לגלות [illegible]. (אינני יודעת מאין) מה נאמר [illegible] לשלום?

א' פ. הגידי לו, [illegible] [illegible]-בין בטלפון. ~~([illegible])~~
ב' פ. (יוצאת).

ג.א.

הנ"ל. שמאוף.

פ זהו בקיא! אדוני, אני הפעם מלצטר, אנחנו מחכים לאורחים.

ש והנה ~~עוד~~ אורח (נוסף), יהיה טוב מעט רצוי מאד.

גב' פ' אולי אדוני ~~יסור~~ יבקר אצלנו פעם אחרת?

ש ~~[illegible]~~ (וכרגע) רק אחזיר לכם את הכסף ששלמתם.

א' וגב' פ מה קרה?

ש (יושב) טעמי ונמוקי עמי.

א' פ. אל תמתח אותנו כל כך.

ש הבחינה הראשונה להחוש הבאת קבלתי מאת קניטש.

א' וגב' פ מאת קניטש?

ש לא ממש ממנו, אלא "מחזונות הנוף".

פ ספר הזה, במחילת כבודו, אינו מאת קניטש.

ש. אלא מאת כבודו, אני יודע. ~~[illegible]~~ את הספר עצמו עדיין לא קראתי, רק את הבקרת של קניטש.

גב' איזו בקרת?

ש ~~זאת שהופיעה בבקרה~~ מה? ~~אתם~~ ~~עדיין~~ אינכם יודעים (כלום)? מאמר נהדר על ספרך.

גב איפה הופיע?

ש עדיין לא הופיע.

פ אבל — מאין אתה יודע ואיך יכלת לקרוא מה ~~שאני~~ שגם אני לא קראתי?

ש ~~לגמרי~~ (במקרה שאפילו ~~[illegible]~~ לא נודע הדבר. אבל כידוע—) יש לי ידידות מופיעין מסוים. מקורות במהימנים הם השועים והידידים שבמערכות ובבתי הדפוס. וכשבקרתי ~~[illegible]~~ אל הדפוס "אור", ~~[illegible]~~ (עתה) ידיד ותיק שלי את המאמר (למאמר סידור) ~~[illegible]~~ (מוציא מכסו על הגהה) הלה. כשקראתי אותו (לגמרי) החלטתי (להחזיר) (מוציא מכיס שטרות כסף) את מה ששלמת לי (הנה) עשרים וחמש.

גב' פ (לוקחת את הכסף) (אינני מבינה) ~~[illegible]~~ את זה.

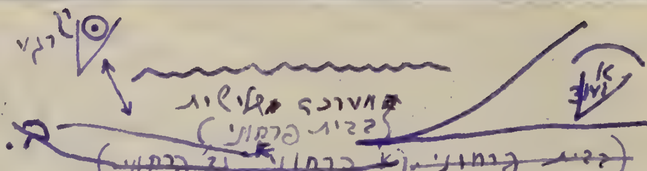
א' פ. גם אני ~~[illegible]~~ אינני מבין.

ש הנה נברא בימינו ספר גאוני עלה — יצירה כזאת מחייבת למשהו.

א' פ (פורץ) אבון שמאוף!

XXV

רגע אחרי שגילינו את העיצוב הזה?

השאלה הזאת נפתרה מאליה.

ג' פ הנה עוגות בלגע. עוגות מתנות את הגורל.

(כבה במרט במאשרת)

פ רגע עוזר לי לנצח עוגה כאלה לנצח כל דבר שיש בו כדי להכיר את הגורל. כשרואים את האצבע הכבירה של הגורל, מרגישים את קטנות של פעילותנו. ולא רק את קטנותה. זלו מתעוררת שוב בחוורה, באלה, באיזו מידה בכלל מותרת התערבות פעילה מלבנו במעשי גורל. בכלל..

ג' את זה שעוד בחדרון מסוכן. מה כוונתך בהרהורים האלה? שאלת לחגג מחדש ימים, להפריר את חיי גורלנו לגורל האלמוני, ולא חשוב, אם ההיה אומללה או מאושרת..? שמרות להכריע את עתידם ריבים גרידות והכריע, שתהיה מאושרת, ושמה גם אנחנו?

פ מה תתרגזי? מה את רוצה? הלא החלטנו שהיא עומדת. הלכתי עם הבנייה ואתן את המושבות ריבים חלקות. מה שלוי בנו, ייעשה.

ג' יופי. אם טישמה אלות אינפה לפתור מראש. עכשיו לא ברור לי, למה, איך נפלה את הסוגיה. לאור הירח עם העיקר, הזימה המבדילים.. בכלל, בני הנער ייבואו לצת כשייפגשו אצלנו עם פולטון.

פ גם לא יהיה נוח לגלות ערב באחיזת האלמוני הזה. צריך לאמתן לבני הזבדים גלוי-בלאים כזה.

ג' אם האוירה תדרוש הפרדה או אם כזאת תהיה רצויה לך המקומות בשימה, תוכל לסגת עם חבריך אל חדרך, ותרוץ לא תחדר לי.

פ זה הוא. תרוצים, ומצימות סובבים אותי, רומאנטיקה לי בדבר, ואני כלוא בה.

(קול רם) לא זה ברגע ואין אני כזה. זו נעשיתי לעצמי. אני מרגיש אילו חגן ועוד מעט יותר מאני כל כוח יודר.. כרה דור ויתפרהו.. ([illegible])

ג' פ הנה המבדאים, בני הנער.

פ מביאי הקלציווות.

ג' (מביטה אל השעון) בקנות מראה דרך-ארץ אלא, למרות שיגע בדרגה. אני פותחת (יוצאת)

קול ג' פ (בת-בהמה) אבון שאלה! לא, אני מבטיחה, כעת אין לנו המון שעות..

קול שאלה: אל בהלה! אני מביאה לכם (נפתח) הפתעה.

V XXV

גב' גוגל אילה?

א' ג. זוז מבטחראו. [illegible]

האחרים הצלחה!

א' ג. זה לא לגמרי כשלון. אני יודע בדיוק בעל פה, אבל לא בל.

א' פ. קרא זוז לבת ותצליח!

(קול נשמע: אורחים חדשים באים ויושבים)

א' פ. (קול נמוך אל אשתו) ואיה בתה לילה?

גב' פ. (באנחה) קול [illegible] יפה. הבעלים אוזלת היטב.

א' פ. הכי השנה לאני מגיש לו, בעל כרחי, [illegible] והוא [illegible] לא יבש.

עתונאי: (ניגש אל פ., בקול רם) סופר סופר. בעתונו תמצא מחר [illegible]
על ספרך "חנויות הנעל".

גב' פ. מה תגידה?

העתונאי. תהיו מרוצים. הערכה אוהדת, שופעת מחמאה. (העתונאי מתרחק ושב לקבוצה אחרת)

גב' פ. אתה הספקת לגמרו ועוד לקרוא?

א' פ. שוכחי לגמור, אין לו מושג.

סופר זקן (ניגש) אני כמו נזכר.

א' פ. ממה?

הסופר הזקן כי טבים ספריך אלו. לולא הבלגה הנאה, היית הערב נואם את [illegible]
"[illegible]".

א' פ. ואמה אתה יודע כבמה...

קול בקבוצה אחרת .. שתגיע

קול אחרת שאני עם רשימות מוזרים. אם יגיע לו זמן מגלותי.

קול אחר רעות, מתחילים!

ג' פ'. כך וכך לא. יש בעתי עלה טיפוס רחוק מספרדיה כרחוק מזרח ממערב.

א' פ'. ומאין?

ג' פ'. ~~[illegible]~~

א' פ'. אבל, האם הוא בכלל מכיר את מני?

ג' פ'. מה זה משנה? הוא מעוניין להכשיל, כדי שנסים תלויים בו ונפנה אליו.

ג' ג'ו (אל עצמו) עם כל זה נורא חבל על הבחור. אולי תוכל איכשהו להתגבר או להסביר לו את [illegible] מבצעיו.

א' ג'. אני רואה רק סכוי אחד: שיבירוהו יקנה את לבו עד כדי כך, שיסלח לו הכל.

ג' ג'. רוגוניציה, יש-הבנינים — אולי זה קצת רחוק?

א' ג'. ~~[illegible]~~ הוא מאוהב בה (חמר רומנטי). הוא [illegible] היסטוריון.

ג' ג'. ומה, ועניים?

א' ג'. בשביל רוחו. הוא מתחבר ועריך אצולאיא.

ג' ג'. ובוגדים, הרפתקאות, סתרי רגשות?

א' ג'. כנראה. היכיבות תתחלק עוד. בוא נלך עכשיו יחד, [illegible] לי.

השמאי (אל השמה) מרקוביץ'! אתה לבקש? עוד קצת התגלות?

(ג'. עולה על הבמה. אורחים נכנסים ומשתלבים עם ג' ג'.)

(~~לא ראיתי~~, לא סגנתי)

א' פרחון. מה שמעצבן שמציק אותי יותר, זה כל האורח [illegible] בנתי את [illegible] (אפילו לא ראיתי ואפילו איננו) יודע [illegible] הוא את [illegible].

ג' פ'. אתה חולה...! (ומתרגשנו)

א' פ'. אני אלא חרבה. שמא יצא דבר ואין לו ~~[illegible]~~ כל ערכו אולי הכל להוכיח על אגוריות.

ג' פ'. אם את כל אלה, לא תבין לו [illegible].

א' פ'. רק את עיני בכלל לא יבוא.

ג' פ'. אל בן עלם לא יעלה ולא יוריד.

(מוריסים את מסך (הבמה) אורחים נוספים נכנסים, [illegible] מתמוגגות? [illegible] לפון [illegible])

מישהו (מצלצל) ~~[illegible]~~ אין [illegible] נאה רק [illegible] איך אני [illegible]? אני מכיר. גם לו הכרתי את [illegible], לא היית יכול להגיע כלום... אין לו אף [illegible]. שלום.

רוגל (אל [illegible]) [illegible] אני [illegible]

XXII

[illegible]

ג.

(אולם קטן [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible], האסך עוד פתוח; ~~[illegible]~~ תכונה רבה, אנשים מרגיזים, מתווכחים.
טכנאי תאורה מנסים את מכשיריהם, שחקנים ושחקניות עוברים ושבים בחצי תלבושת וחצי איפור. בשתי פינות של
האודיטוריום שני זוגות ~~[illegible]~~, פרחוני וזוגל-בן [illegible] מאחורי הפרגוד נראים קטעי ~~[illegible]~~
חזרה של נגנים.)

(פרור ניירות ריבועי,
א' זוגל אל אשתו) בזוגנו איש לא היה חולם בקלים, מה שנכונתי לעשות באמת היאים האמצעים.
[illegible]
לא אשכח לך את גבול לבך, [illegible] של הסוניטה לאור הירח. היא היתה, [illegible]
אחיזות הדמה.

ג' זוגל ~~[illegible]~~ אבל הסונטה לאור הירח ועליה בורגונדית מסוף
המאה השמונה-עשרה! ביתהוף מצד אחד ואבירים ולוויינים מצד אחר!

א' ז. נזכה לה ראשי יפה בתבנית ~~[illegible]~~ את חלקו בנגינה. לו היה לי זמן לטפל בזה,
הין [illegible] מסכימים להביא בתבנית גם את האונדק.

ג' ז. עיקר שהעתונות [illegible] של ילידתך [illegible].

א' ז. ~~[illegible]~~ פרחוני הכל. נראה, מי ומי יצחק.

ג' פרחוני אל תשכח את [illegible]. אל נגלה כאן יותר מדי. שלא בשעתו הזמנו ~~[illegible]~~ (וליתר בטחון אלחנו) (זכור)
גם לעצמנו.

א' פ. לא יאומן, מה הספקנו לעשות. [illegible] מגיעים אות הלטינית. לולא האשרך
[illegible] ואת אשתו, לא היה לנו בכלל כוח בנפשי להספיק את כל אלה.

ג' פ. אותו רק מעצבן, שעד עכשיו עדיין לא ראה, אם האורח העיקרי בכלל יבוא.

א' פ. מה יכולתי לעשות עוד? [illegible] לבקש לו כך, [illegible] ואל
[illegible]. לפי מה שאמרו לי בלשכות, יש עוד תקוה.

ג' פ. אחרי השיחה האחרונה נראה לי הכל משונה מאד. באילו היה [illegible] מלימה.

א' זוגל (אל אשתו) לולא עשיתי [illegible] לו כך עצמאי, היה יכול [illegible], [illegible] אלו. [illegible]
לא ימצא כאן לבד את מה שהוא יכול ~~[illegible]~~ להרצות לפני.

ג' פ. הוא בין יבוא. לפי התכנית היה צריך לשוב אולה לשום, ביום א'. אין ספק,
שיבוא והוא הוא [illegible] נגינה.

א' פ. [illegible] את חוצבת, [illegible] (ראש של זוגל)?

XXI

ג' פ. ועכשיו הכנס אל חדרך וכתוב.

א' פ. (קם. צלצול) את רואה? ככה נותנים לפרחוני לחבר את דברי בן־עולם.

~~ג' פ. סמוך (צלצול) [illegible] (חזרה)~~ ל. (הנ"ל, גוזבה)

גוזבה (נכנסת) ~~[illegible]~~ אני מצטער. אם לא תשלמו ~~[illegible]~~ (אפסיק לכם את הזרם. יש לי [illegible].

ג' פ. שנים שאנו בציון נמרץ.

א' פ. אילו [illegible]?

גוזבה [illegible] אני שלא אשלם..

א' פ. זה לא חלק של פרחוני, הסופר פרחוני.

גוזבה אני לא מואחה [לספרות]. אני מוכן לשלם או מפסיק את הזרם. אבל אין..

א' פ. בבקשה לשבת. (מלפון) אני מכיר את המצב [illegible]. רק את מצבותיו? אבל בבקשה למסור, שאין מדבר פרחוני, הסופר פרחוני.. [illegible] גבר טוב, מר [illegible]. מצאתי אותי, אני נאלץ לפנות אליו בעניין פרוע. נמלא אבל הגוזבה [illegible] אין לי [illegible]... זה לא לרצות לבקש.. כן, ביחס הפרוגים..

גוזבה אבל! [illegible] פרוצות ואחר (פונקציונלי הצלת) [illegible].

~~ג' פ. עכשיו לך אל חדרך [illegible]~~ (צלצול)

א' גוזבה (צוחק). מה לך ברחוב? ~~(הקוזבה [illegible])~~

ח'

ג' פ. מצרך! פ. [illegible] פ'.

ג' פ.

א' פ. מאריכה? לא. [illegible] שנתנה [illegible] את חנות הספרים [illegible]..

א' פ. למה?

ג' פ. אתמול. ~~[illegible] עכשיו [illegible]~~ והיום יש [illegible] לפנינו. אתה [illegible] לך ואני אלך לקנות את הוגות להערב. או, [illegible], אין [illegible] לוגות. [illegible],

~~א' פ.~~ [illegible] (אל עצמו) [illegible] .. (צלצול טלפון)

~~ג' פ.~~ פרחוני.. מה? [illegible] הפלילית! [illegible] ולמשטרה הפלילית?

א' פ. (ניגש לטלפון) כן, פרחוני.. מי? [illegible]? ..נכון.. [illegible].. הוא [illegible] נראה [illegible] כמו [illegible].. (תודה..)

~~[illegible]~~ [illegible] ביום אין [illegible] .. שלום.

ג' פ. אני אלך. [illegible] ~~(הפלה, [illegible])~~

~~א' פ. [illegible]~~

(נפקד)

XX

הזמנות

כי המחבר
רופא
~~הלל~~
פרחוני, סופר
גברת פרחוני
אציב, גנב
זוגל, סופר
שמואל, גברת זוגל
נני, גמשיי
~~הלל~~ מכוון פסנתרים
עמונים, צלם, נער
(פועלים)